EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.6.2023
COM(2023) 324 final

2023/0187 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om hurtigere og sikrere lempelse af overskydende kildeskat

{SEC(2023) 243 final} - {SWD(2023) 215 final} - {SWD(2023) 216 final} -
{SWD(2023) 217 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I EU kan investorer i en grænseoverskridende sammenhæng generelt være forpligtet til at betale dobbelt skat af indkomst fra værdipapirer, de besidder (dvs. udbytte af aktiebeholdninger og renter på beholdninger af obligationer).

- For det første kan der opkræves skatter i værdipapirudstederens land (**kildelandet**) i form af en skat, der indeholdes af bruttoindtægterne fra værdipapirerne (**kildeskat**).
- For det andet kan der opkræves skatter i investorens bopælsland (**bopælslandet**) i form af **indkomstskat**.

For at undgå denne dobbeltbeskatning er mange lande blevet enige om at dele beskatningsrettighederne mellem kilde- og bopælslandene ved at underskrive dobbeltbeskatningsoverenskomster. I henhold til disse overenskomster kan ikkehjemmehørende investorer være berettiget til en lavere kildeskattesats eller en skattefritagelse i kildelandet. Ud over beskatningsoverenskomster har nogle kildelande indført regler, der fastsætter lavere satser eller fritagelser for bestemte ikkehjemmehørende skatteydere med specifikke politiske mål for øje.

Denne nedsættelse af eller fritagelse for kildeskat kan indrømmes på to måder. Enten anvendes den nedsatte skattesats eller fritagelsen direkte på det tidspunkt, hvor udbyttet/renterne udbetales (**skattelempelse ved kilden**), eller den overskydende indeholdte skat tilbagebetales på grundlag af en tilbagebetalingsanmodning fra investoren (**tilbagebetalingsprocedure**).

De **procedurer for kildebeskatning**, der giver ikkehjemmehørende investorer mulighed for at drage fordel af en beskatningsoverenskomst eller af de fordele, der tilkommer hjemmehørende investorer, er imidlertid ofte **besværlige, bekostelige og langvarige**, da de varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, både med hensyn til den dokumentation, som skatteyderne skal indsende for at opnå skattelempelse ved kilden, og med hensyn til digitaliseringsniveau. Som det fremgår af en række skatteskandaler, navnlig de såkaldte Cum/Cum- og Cum/Ex-sager, er **procedurerne for kildebeskatning** også stadig behæftet med en **risiko for skattesvig og -misbrug**, hvilket fører til indtægtstab for medlemsstaterne. Dette skyldes skattemyndighedernes manglende adgang til nøjagtige oplysninger på grund af den lave grad af gennemsigtighed i finanskæden og manglen på oplysninger om tilstedeværelsen af finansielle arrangementer i forbindelse med det underliggende værdipapir.

Procedurerne for indgivelse af en anmodning om tilbagebetaling omfatter normalt følgende trin og krav: skatteyderen (dvs. modtageren af betalingerne) skal bevise, at vedkommende er hjemmehørende i det land, som kildemedlemsstaten har indgået en beskatningsoverenskomst med. For at gøre dette skal skatteyderen anmode skattemyndighederne i bopælsstaten om en bopælsattest. Desuden skal der indsendes en række yderligere formularer og dokumenter afhængigt af kildelandet. Mens kildemedlemsstaterne i EU typisk vil kræve dokumentation for, at skatteyderen er ejer af værdipapiret og modtager af indkomsten, kan de også kræve forskellige former for dokumentation vedrørende betalingskæden eller specifikke bankcertifikater (f.eks. udbyttekuponer), før de tilbagebetaler den overskydende skat. I lyset af nylige og meget alvorlige tilfælde af sofistikeret svig har nogle medlemsstater indført eller er ved at indføre endnu strengere dokumentationskrav som led i deres procedurer.

En af de mest åbenlyse former for skattemisbrug er situationer, hvor skatteydere, der ikke har ret til en lavere kildeskattesats, foretager transaktioner (f.eks. udlån af værdipapirer eller salg og tilbagekøb af værdipapirer) med enheder, der ville kunne drage fordel af en reduceret kildeskattesats (f.eks. baseret på den relevante beskatningsoverenskomst eller på grund af deres særlige status), hvis de var ejer af værdipapiret, med henblik på at dele fortjenesten mellem sig.

Denne form for misbrug kaldes også udbyttearbitrage eller "Cum/Cum". En anden form for misbrug er "Cum/Ex"-ordninger, der er svigagtige ordninger, hvor der indgive flere anmodninger om tilbagebetaling: Ved bevidst short selling tæt på salgsdagen skabes der forvirring om den økonomiske og den lovlige ejer af værdipapirerne, hvilket gør det muligt for begge parter at kræve tilbagebetaling af skat, der overstiger det beløb, der oprindeligt blev tilbageholdt af kildeskatteagenten.

Den nuværende status quo afholder mange fra at foretage grænseoverskridende investeringer inden for EU, navnlig detailinvestorer: Ifølge en nylig undersøgelse[1] undlod næsten 70 % af de detailinvestorer, der ville være berettiget til en reduceret kildeskattesats, at anmode herom. En af de vigtigste årsager hertil er de langvarige, bekostelige og meget komplicerede procedurer, hvilket førte til, at 31 % af dem besluttede at sælge deres udenlandske EU-aktier. Dette er grundlæggende i strid med målene for kapitalmarkedsunionen og pakken om detailinvesteringer, der blev vedtaget den 24. maj 2023[2], og det undergraver konkurrenceevnen på EU-markedet som helhed. Ud over at koste skattemyndighederne betydelige ressourcer har den vedvarende risiko for svig eller misbrug også en negativ indvirkning på medlemsstaternes skatteindtægter og i sidste ende på skattemæssig retfærdighed.

Europa-Kommissionen og internationale organisationer har i årtier analyseret og forsøgt at afhjælpe den ineffektivitet og risiko for svig eller misbrug, der er forbundet med kildebeskatningsprocedurerne. Navnlig fremsatte Kommissionen i 2009 en henstilling til medlemsstaterne om forenkling af procedurerne for kildebeskatning[3]. I 2017 offentliggjorde Kommissionen en adfærdskodeks for kildebeskatning[4], som opfordrede medlemsstaterne til at afgive frivillige tilsagn. På internationalt plan godkendte Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) i 2013 TRACE-gennemførelsespakken (Treaty Relief and Compliance Enhancement), der også har til formål at afhjælpe de ineffektive kildebeskatningsprocedure[5].

Selv om disse foranstaltninger på EU-plan og internationalt plan har skabt visse forbedringer, er besværlige kildebeskatningsprocedurer stadig en hindring for grænseoverskridende investeringer, navnlig fra detailinvestorers side, og de er stadig en hindring for et

---

1 Kildeskat af udbytte, undersøgelse for investorer i Den Europæiske Union, Better Finance, marts 2023.

2 https://finance.ec.europa.eu/publications/retail-investment-package_en.

3 Kommissionens henstilling af 19. oktober 2009 om procedurer for kildeskattelettelser (EUT L 279 af 24.10.2009, s. 8).

4 Europa-Kommissionen (2017), "Code of conduct on withholding tax" (foreligger ikke på dansk), Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion, https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-12/code_of_conduct_on_witholding_tax.pdf).

5 OECD (2013), TRACE implementation package for the adoption of the authorised intermediary system: A standardised system for effective withholding tax relief procedures for cross-border portfolio income (foreligger ikke på dansk) (https://www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/treatyreliefandcomplianceenhancementtrace.htm).

velfungerende EU-kapitalmarked og udsat for risiko for svig eller misbrug. De samlede omkostninger ved kildebeskatningsprocedurerne anslås til 6,62 mia. EUR[6].

Det er derfor, at Kommissionen i 2020-handlingsplanen for retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien[7] og i handlingsplanen for en kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder[8] bebudede et lovgivningsinitiativ vedrørende kildebeskatningsprocedurer. I marts 2022 hilste Europa-Parlamentet handlingsplanen for retfærdig og enkel beskatning velkommen og støttede en grundig gennemførelse heraf[9]. Europa-Parlamentet udtrykte desuden stor tilfredshed med Kommissionens hensigt om at fremsætte et forslag om oprettelse af et fælles standardiseret system for kildebeskatning ledsaget af en mekanisme til udveksling af oplysninger og samarbejde mellem medlemsstaternes skattemyndigheder[10]. I 2020 understregede Europa-Parlamentet i sin beslutning om handlingsplanen for en kapitalmarkedsunion behovet for at mindske skattemæssige hindringer for grænseoverskridende investeringer, herunder procedurer for grænseoverskridende tilbagebetaling til investorer, herunder detailinvestorer[11].

Dette forslag har to formål: at støtte en velfungerende kapitalmarkedsunion ved at lette grænseoverskridende investeringer og sikre fair beskatning ved at forebygge skattesvig og -misbrug.

For at nå målene indfører dette forslag mere effektive kildebeskatningsprocedurer og giver samtidig medlemsstaterne de nødvendige redskaber til effektivt at bekæmpe skattesvig og -misbrug. De foreslåede ændringer vil også have meget konkrete og nyttige konsekvenser for investorerne og føre til meget betydelige omkostningsbesparelser for investorerne, som anslås til ca. 5,17 mia. EUR om året[12].

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette initiativ er i fuld overensstemmelse med andre initiativer, som Kommissionen har truffet i de seneste år for at opfylde den vigtigste prioritet om at bekæmpe skattesvig og -misbrug:

– I 2016 vedtog Kommissionen direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse[13] for at sikre koordineret gennemførelse i medlemsstaterne af centrale foranstaltninger til

6 Se konsekvensanalysen, der ledsager dette forslag.

7 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — En handlingsplan for en retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien (COM(2020) 312 final).

8 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder — ny handlingsplan (COM(2020) 590 final).

9 Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2022 med henstillinger til Kommissionen om retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien (Europa-Parlamentets opfølgning på Kommissionens handlingsplan fra juli og dens 25 initiativer på området moms, erhvervsbeskatning og individuel beskatning) (2020/2254 (INL)) (EUT C 347 af 9.9.2022, s. 211).

10 Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2022 om en europæisk ramme for kildeskat (2021/2097 (INI))

11 Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2020 om den videre udvikling af kapitalmarkedsunionen: bedre adgang til kapitalmarkedsfinansiering, navnlig for SMV'er, og yderligere fremme af detailinvestorers deltagelse (2020/2036 (INI)).

12 Se konsekvensanalysen, der ledsager dette forslag.

13 Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

bekæmpelse af skatteundgåelse som følge af de internationale aktioner vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud.

– Direktivet om administrativt samarbejde (DAC)[14] er siden vedtagelsen i 2011 blevet revideret og udvidet ved flere lejligheder for at muliggøre en omfattende og rettidig udveksling af skatterelaterede oplysninger i hele EU. Navnlig fastlægger DAC2[15] en ramme for større gennemsigtighed på skatteområdet i EU med hensyn til oplysninger om finansielle konti.

– DAC6[16] kræver, at formidlere underretter skattemyndighederne om grænseoverskridende ordninger, der potentielt kan anvendes til aggressiv skatteplanlægning.

– I 2021 vedtog Kommissionen et forslag til direktiv om bekæmpelse af misbrug af skuffeselskaber (dvs. enheder i Den Europæiske Union, der ikke har nogen eller kun minimal økonomisk aktivitet)[17] til at undgå eller unddrage sig skatter.

De eksisterende EU-instrumenter indeholder imidlertid ikke specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af urimelig skattepraksis med hensyn til kildeskatteprocedurerne. De eksisterende regler indeholder ikke bestemmelser om indberetning af oplysninger om værdipapirtransaktioner til skattemyndighederne i kildemedlemsstaterne (herunder oplysninger om betalingskæden med hensyn til finansielle formidleres udbetaling af udbytte eller renter).

Som følge heraf løser de ikke i tilstrækkelig grad det specifikke problem med misbrug. Dette direktiv vil øge gennemsigtigheden, så medlemsstaterne har bedre mulighed for at kontrollere, om kildeskattesatsen anvendes korrekt for hver relevant skatteyder. Det vil sikre hurtigere gennemsigtighed med henblik på at give ret til hurtig og effektiv behandling af anmodninger om tilbagebetaling eller lempelser.

Da dette forslag handler om kildebeskatningsprocedurer, vil det blot supplere direktivet om moder- og datterselskaber[18] og direktivet om renter og royalties[19], som fritager henholdsvis udbytte og anden udlodning af overskud fra kildeskat samt renter og royalties, som datterselskaber betaler til deres moderselskaber, og afskaffe dobbeltbeskatning af sådanne indtægter hos moderselskabet. Disse to direktiver kan finde anvendelse i forbindelse med de noterede værdipapirer, der er omfattet af dette forslag, og dette forslag vil ikke begrænse

---

14 Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

15 Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1).

16 Rådets direktiv (EU) 2018/822 af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger (EUT L 139 af 5.6.2018, s. 1).

17 Forslag til Rådets direktiv af 22. december 2021 om regler til forebyggelse af misbrug af skuffeselskaber til skattemæssige formål og om ændring af direktiv 2011/16/EU (COM(2021) 565 final).

18 Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (omarbejdning) (EUT L 345 af 29.12.2011, s. 8).

19 Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EUT L 157 af 26.6.2003, s. 49).

medlemsstaternes overholdelse af de to direktiver, men snarere lette det med hensyn til procedure.

- **Sammenhæng med EU's politik på andre områder**

Forslaget er i fuld overensstemmelse med og vil bidrage til at støtte en velfungerende kapitalmarkedsunion. Kapitalmarkedsunionen har til formål at give EU-virksomheder lettere adgang til finansiering, gøre det lettere for enkeltpersoner og virksomheder at investere og integrere de nationale kapitalmarkeder i et ægte indre marked. Divergerende, besværlige og langvarige kildeskatteprocedurer medfører betydelige omkostninger, der afskrækker fra grænseoverskridende investeringer og underminerer kapitalmarkedsunionen. Hvis kildebeskatningsprocedurerne gøres hurtigere, mere effektive og mindre bekostelige, vil det støtte grænseoverskridende investeringer og bidrage til at opbygge et ægte indre marked for kapital i EU.

Ved at fjerne en central hindring for detailinvestorers grænseoverskridende investeringer supplerer dette forslag den strategi for detailinvesteringer, der blev vedtaget den 24. maj 2023[20] for at sætte forbrugerne i stand til at drage fuld fordel af EU's kapitalmarkeder.

Dette direktiv supplerer også direktivet om aktionærrettigheder[21], da de begge har til formål at kræve gennemsigtighed i forhold til den endelige investor. Direktivet om aktionærrettigheder letter identifikation af aktionærer og informationsstrømme mellem aktionærerne og værdipapirudstederen. Selskaber har ret til at identificere deres aktionærer og indhente oplysninger om aktionærernes identitet fra enhver formidler, der er i besiddelse af disse oplysninger.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for lovgivningsmæssige initiativer på skatteområdet er artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Selv om der ikke henvises udtrykkeligt til direkte beskatning, henviser artiklen til direktiver om indbyrdes tilnærmelse af nationale love som dem, der direkte indvirker på det indre markeds oprettelse eller funktion. Det følger heraf, at direktiver i henhold til artikel 115 i TEUF er det rette retlige instrument for EU på dette område. På grundlag af artikel 288 i TEUF er direktiver bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men det overlades til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Problemets grænseoverskridende karakter kræver et fælles initiativ i hele det indre marked.

---

[20] Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv (EU) 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2014/65/EU og (EU) 2016/97 for så vidt angår reglerne for beskyttelse af detailinvestorer i Unionen (COM(2023) 279 final).

[21] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab.

Årsagen til problemet er hovedsagelig, at der blandt de medlemsstater, der opkræver kildeskat af udbytte- eller rentebetalinger, anvendes forskellige ordninger for at give mulighed for lempelse af overskydende skat i grænseoverskridende situationer. Der anvendes følgende ordninger, og der kan gælde forskellige tærskler eller forskellige krav i forskellige medlemsstater: lempelse ved kilden, hurtig tilbagebetaling, standardtilbagebetaling eller en kombination af disse.

Opretholdelsen af en stadig mere fragmenteret ramme for kildeskatteprocedurer i EU medfører høje efterlevelsesomkostninger for de involverede investorer og finansielle formidlere. Spørgsmålets fremherskende grænseoverskridende karakter kræver en indsats på EU-plan for at forenkle de administrative procedurer og reducere overholdelsesomkostningerne. I mangel af et sådant initiativ forhindrer de fragmenterede nationale kildeskatteprocedurer lempelsesprocedurerne for grænseoverskridende transaktioner i at fungere effektivt og dermed det indre markeds rette virkemåde. Der er derfor behov for en EU-indsats for at skabe lige vilkår for nationale og udenlandske investorer og for både hjemmehørende og ikkehjemmehørende formidlere.

Initiativet har også til formål at efterkomme de anbefalinger, som ESMA fremsatte i den endelige rapport om Cum/Ex, Cum/Cum og ordninger for tilbagebetaling af kildeskat, hvori det blev konkluderet, at der er behov for specifikke foranstaltninger vedrørende beskatning på EU-plan for effektivt at bekæmpe svig og misbrug.

Et lovgivningsinitiativ er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Proportionalitetsprincippet**

De påtænkte foranstaltninger går ikke videre end det nødvendige minimumsbeskyttelsesniveau for det indre marked og er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Forslaget foreskriver ikke fuld harmonisering, men fastsætter kun fælles elementer, der kan forbedre medlemsstaternes systemer til bekæmpelse af skattesvig og styrke dem mod svig og misbrug.

Indførelsen af en fælles digital attest for skattemæssigt hjemsted (eTRC) vil være til gavn for investorer, finansielle formidlere og skattemyndigheder. Det nuværende system, som er fragmenteret og delvist papirbaseret, vil blive erstattet af et fuldt digitalt system. Dette vil øge digitaliseringen af de administrative processer i medlemsstaterne og skabe effektivitetsgevinster, hvilket også vil sætte finansielle formidlere i stand til at forbedre deres egne processer. Dette er et vigtigt første skridt i retningen af at opnå mere effektive kildebeskatningsprocedurer.

Indførelsen af indberetningsforpligtelser for finansielle formidlere vil medføre visse omkostninger og administrative byrder. Disse omkostninger opvejes imidlertid af den positive virkning, som de modtagne oplysninger vil have for skattemyndighederne med hensyn til at gøre procedurerne for kildeskat mere sikre og effektive.

Desuden bør denne byrde vurderes i forhold til de initiativer, der for nylig er vedtaget eller bebudet i nogle medlemsstater som reaktion på de seneste skandaler om skattesvig og misbrug af kildeskatteprocedurer — disse initiativer indfører nye og omfattende indberetningskrav for formidlere.

En fælles EU-dækkende indberetningsstandard vil spare overholdelsesomkostninger for finansielle formidlere, der opererer på tværs af grænserne, da de vil skulle håndtere én indberetningsstandard i hele EU i stedet for et kludetæppe af forskellige indberetningskrav.

- **Valg af retsakt**

Forslaget er et forslag til direktiv, idet det er det eneste mulige instrument i henhold til retsgrundlaget i artikel 115 i TEUF.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Der findes ingen eksisterende bindende lovgivning vedrørende procedurer for lempelse af kildeskat, og der blev derfor ikke foretaget efterfølgende evalueringer eller kvalitetskontroller.

- **Høringer af interessenter**

Strategien for høring af interessenter i forbindelse med dette initiativ bestod af både offentlige og målrettede høringer. Den 28. september 2021 blev der offentliggjort en indledende konsekvensanalyse[22] med en høringsperiode på fire uger efterfulgt af en offentlig høring, der fandt sted mellem april og juni 2022, og som indbragte 1682 svar.

Medlemsstaterne blev hørt gennem arbejdsgruppe IV, bilaterale møder og to møder i TADEUS-forummet. Desuden blev der afholdt møder med forskellige interessenter, f.eks. repræsentanter for finansielle formidlere og detailinvestorer.

Ud af alle disse udvekslinger og input fra forskellige interessenter kan det konkluderes, at der er bred enighed om de problemer, der findes som følge af de forskellige kildebeskatningsprocedurer i medlemsstaterne, og om behovet for en EU-indsats for at tackle den fragmenterede og ineffektive situation.

Der er dog forskelle mellem de vigtigste interessentgrupper med hensyn til mulighederne for at gøre dette:

– Investorerne og de finansielle formidlere mente klart, at skattelempelse ved kilden ville give de bedste resultater såsom lempelse på et tidligt tidspunkt for investorer og en begrænset byrde for formidlerne. De erkendte også, an ordning med lempelse ved kilden sandsynligvis vil skulle suppleres med tilbagebetalingsordninger for kildeskat som en backup. De støttede derfor et initiativ, der også havde til formål at standardisere de nuværende processer og formularer for tilbagebetaling af kildeskat.

– Medlemsstaterne udtrykte støtte til indførelsen af en **fælles digital attest for skattemæssigt hjemsted i hele EU.** For så vidt angår indberetningsforpligtelsen og en standardiseret procedure:

  (a) De medlemsstater, hvor den indenlandske sats for ikkehjemmehørende investorer er lavere eller på samme niveau som satsen i henhold til

[22] Indledende konsekvensanalyse - Ares(2021)5900310 (https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13031-Kildeskat-ny-EU-ordning-til-undgaelse-af-dobbeltbeskatning-og-forebyggelse-af-skattemisbrug-Hurtigere-og-sikrere-fritagelse-for-overskydende-kildeskat_da).

dobbeltbeskatningsoverenskomsten, vil ikke blive direkte påvirket af en standardisering af kildeskatteprocedurer eller indberetning. Nogle af disse medlemsstater udtrykte støtte til handling på EU-plan, da det vil forbedre deres investorers stilling.

(b) De medlemsstater, hvor den indenlandske kildeskattesats er højere end den respektive sats i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst, var generelt enige om at øge gennemsigtigheden og standardisere kildebeskatningsprocedurerne, idet de understregede betydningen af at finde en balance mellem at effektivisere disse procedurer og opretholde kontrollen med processerne for at forhindre skattemisbrug.

Alle disse input fra interessenterne er blevet taget nøje i betragtning i dette forslag, som indfører mere effektive kildebeskatningsprocedurer og samtidig forsyner medlemsstaterne med de nødvendige redskaber til effektivt at bekæmpe skattesvig og -misbrug.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen hørte bredt og modtog input fra forskellige kilder under udarbejdelsen af forslaget. Kommissionen baserede sig bl.a. på offentligt tilgængelige oplysninger og input fra den private sektor via indkaldelser og møder på stedet for at drøfte tekniske elementer.

- **Konsekvensanalyse**

Der blev gennemført en konsekvensanalyse i forbindelse med udarbejdelsen af dette initiativ. Udkastet til konsekvensanalysen blev forelagt for Udvalget for Forskriftskontrol den 16. november 2022. Efter mødet den 14. december 2022 afgav Udvalget for Forskriftskontrol en negativ udtalelse den 16. december 2022 og foreslog visse forbedringer. De vigtigste områder, hvor der kunne ske forbedringer, var: mere klarhed om vægtningen af initiativets to specifikke mål (forbedring af effektiviteten og bekæmpelse af skattemisbrug), en nøjagtig beskrivelse af løsningernes indhold, funktion og komplementaritet og et klart og fuldstændigt billede af omkostningerne og fordelene ved hver løsningsmodel.

Der blev forelagt en revideret konsekvensanalyserapport for Udvalget for Forskriftskontrol den 20. marts 2023 med ændringer, der blev indført som reaktion på Udvalget for Forskriftskontrols tidligere udtalelse. Det blev navnlig præciseret, at begge mål — forbedring af effektiviteten og bekæmpelse af skattemisbrug — er lige vigtige. Desuden blev præsentationen af løsningsmodellerne ændret for at afspejle tre muligheder i stedet for fire (sammenlægning af den tidligere løsningsmodel 1 og 2 i den nuværende løsningsmodel 1 samt mindre omformuleringer og ændring af rækkefølgen af løsningsmodel 2 og 3). Endelig blev konsekvensanalysen revideret for at give et mere omfattende overblik over omkostninger og fordele, og der blev tilføjet et sammenfattende diagram for at afspejle nettoomkostningerne/fordelene ved hver af de nuværende muligheder for hver enkelt interessent.

Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse om den reviderede konsekvensanalyse med forbehold den 21. april 2023. Udvalget for Forskriftskontrol anmodede om yderligere præcisering af de tilgængelige muligheder og af omkostninger/besparelser med hensyn til princippet om én ind, én ud. Derudover opfordrede det til, at konsekvensanalysen bedre afspejlede det forhold, at den foretrukne løsning gav medlemsstaterne mulighed for at vælge mellem at anvende lempelse ved kilden og/eller at foretage hurtig tilbagebetaling. Ovennævnte forbehold blev behandlet i den seneste udgave af konsekvensanalysen.

I konsekvensanalysen, som blev revideret på baggrund af anbefalingerne fra Udvalget for Forskriftskontrol, blev tre løsningsmodeller undersøgt:

Løsningsmodel 1 — Indførelse af en fælles digital attest for skattemæssigt hjemsted (eTRC) + fælles indberetning

Ifølge denne mulighed kan medlemsstaterne fortsætte med at anvende deres nuværende ordninger (dvs. procedurer for skattelempelse ved kilden og/eller tilbagebetaling), hvor der indføres følgende nye elementer:

- en fælles eTRC (med ens indhold og format), som udstedes/kontrolleres elektronisk af alle medlemsstater
- en fælles indberetningsstandard for at øge gennemsigtigheden, da alle finansielle formidlere i hele den finansielle kæde vil indberette et fast defineret sæt oplysninger til kildemedlemsstaten. Dette vil blive ledsaget af standardiserede procedurer for kundelegitimation, ansvarsregler og fælles formularer for tilbagebetaling, der skal indgives på vegne af kunder/skatteydere, der anvender automatisering.

Løsningsmodel 2 — Indførelse af en ordning for lempelse ved kilden

Denne anden mulighed bygger på elementerne i løsningsmodel 1, men gør det obligatorisk for medlemsstaterne at indføre en ordning med lempelse ved kilden, der gør det muligt at anvende nedsatte satser i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller nationale regler direkte på betalingstidspunktet. Med løsningsmodel 2 vil skattemyndighederne skulle føre tilsyn med den skyldige skat, efter at betalingen har fundet sted.

Løsningsmodel 3 — Indførelse af en ordning for hurtig tilbagebetaling inden for en fastsat frist og/eller lempelse ved kilden

Denne løsningsmodel omfatter løsningsmodel 1 med det ekstra krav om, at medlemsstater, der anvender en tilbagebetalingsordning, skal sikre, at tilbagebetalingen behandles inden for en på forhånd fastsat frist, en såkaldt ordning for hurtig tilbagebetaling. Medlemsstaterne kan indføre eller fortsætte med at anvende en ordning med lempelse ved kilden (som en overordnet ordning eller for visse betalinger med lav risiko).

De forskellige løsningsmodeller er blevet sammenlignet ud fra følgende kriterier: effektivitet, produktivitet, sammenhæng og proportionalitet.

Af alle løsningsmodellerne er løsningsmodel 3 den foretrukne løsning. Løsningsmodel 3 løser effektivt de problemer, der er identificeret i EU med hensyn til hastighed, enklere processer og mere digitaliserede procedurer. Selv om løsningsmodel 2 ville føre til endnu større omkostningsbesparelser for investorerne, giver løsningsmodel 3 medlemsstaterne mulighed for at bevare en forudgående kontrol med anmodninger om tilbagebetaling, hvorved der skabes en fremgangsmåde, som bør være politisk gennemførlig i alle medlemsstater. Bekæmpelse af misbrug er særlig relevant for de medlemsstater, der har været hårdt ramt af Cum/Cum- og Cum/Ex-praksis i de seneste år. Af politiske årsager kan disse medlemsstater på kortere sigt være mere tilbageholdende med at indføre en ordning med lempelse ved kilden, da et sådant system giver finansielle formidlere en mere fremtrædende rolle.

Økonomiske virkninger

Fordele

Det foreslåede initiativ vil føre til omkostningsbesparelser for investorer, der anslås til ca. 5,17 mia. EUR om året, herunder 730 mio. EUR om året som følge af et fald i papirarbejdet (409 mio. EUR for så vidt angår EU-investorer). Dette skyldes, at investorerne vil pådrage sig

færre overholdelsesomkostninger, vil stå over for færre tilfælde af dobbeltbeskatning og vil være i stand til hurtigere at geninvestere de tilbagebetalte beløb. Dette initiativ vil således tackle en strukturel, langvarig hindring for grænseoverskridende investeringer og hjælpe EU-virksomheder med at rejse kapital fra et bredere investorgrundlag, hvilket er et centralt mål for kapitalmarkedsunionen.

Selv om finansielle formidlere på kort sigt vil pådrage sig betydelige omkostninger i forbindelse med indførelsen af de systemer, der er nødvendige for at overholde det nye direktiv, forventes de på længere sigt at drage fordel af omkostningsbesparelser (anslået til ca. 13,5 mio. EUR om året) som følge af strømlinede procedurer, navnlig takket være digitaliseringen af visse aspekter af initiativet, såsom anvendelsen af en eTRC eller anmodninger om lempelse på massebasis.

Endelig vil skattemyndighederne være bedre rustet til at bekæmpe skattemisbrug, hvilket i sidste ende bør have en positiv indvirkning på skatteindtægterne. BNP forventes at blive påvirket positivt af dette initiativ i størrelsesordenen 0,025 %.

Omkostninger

Finansielle formidlere vil stå over for gennemførelsesomkostninger og årlige tilbagevendende omkostninger på henholdsvis 75,9 mio. EUR og 13 mio. EUR. Skattemyndighederne vil også afholde IT-udviklingsomkostninger i forbindelse med gennemførelsen af en eTRC (anslået til mellem 4,9 og 54 mio. EUR i udviklingsomkostninger og 0,97-10,8 mio. EUR i tilbagevendende omkostninger) og de indberetningssystemer, der er nødvendige for at modtage data (anslået til engangsomkostninger på 18,2 mio. EUR og 3.,5 mio. EUR om året i tilbagevendende omkostninger). Endelig vil medlemsstaterne i betragtning af, at der vil være færre tilfælde af dobbeltbeskatning, stå over for et fald i skatteindtægterne, der anslås til 2,2 mia. EUR.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Forslaget har som et af de vigtigste specifikke mål at digitalisere kildebeskatningsprocedurerne for at opnå fuldautomatiske måder at udstede eTRC på, at indberette oplysninger, at indgive en anmodning om lempelse eller tilbagebetaling og at kontrollere oplysningerne. Et andet mål med initiativet er at undgå udbredelsen af mange forskellige systemer i medlemsstaterne ved at standardisere visse elementer i kildebeskatningsprocedurerne.

Hvad angår "én ind, én ud"-princippet, vil initiativet føre til omkostningsbesparelser for investorer i forbindelse med et fald i papirarbejdet (409 mio. EUR om året) og omkostningsbesparelser for finansielle formidlere i forbindelse med strømlining af procedurer (13,5 mio. EUR om året). Samtidig vil de finansielle formidlere afholde gennemførelsesomkostninger på 75,9 mio. EUR i engangsomkostninger og 13 mio. EUR i tilbagevendende omkostninger.

Forslaget vil pålægge finansielle formidlere: en indberetningspligt. Adgang til detaljerede oplysninger er afgørende for kildemedlemsstatens skattemyndigheder, så de kan vurdere og anvende de passende nedsatte kildeskattesatser og effektivt identificere misbrug og dermed nå et af initiativets mål. For at begrænse den byrde, der følger af indberetningen, er de oplysninger, der skal indberettes af finansielle formidlere, begrænset til, hvad der er nødvendigt, for at medlemsstaterne kan rekonstruere betalingskæden for udbytte og renter, og i det omfang sådanne oplysninger er tilgængelige for de indberettende finansielle formidlere. Desuden vil indberetningen ske ved hjælp af standardiserede elektroniske formularer og fælles krav til de kommunikationskanaler, som Kommissionen skal fastlægge ved hjælp af gennemførelsesretsakter.

Af forenklingshensyn og for at lette kravene til kildeskatteprocedurerne for små investorer indføres der en bagatelgrænse for indberetningsforpligtelser og kundelegitimationsprocedurer. Den består i ikke at anmode om oplysninger om finansielle arrangementer eller mindste ihændehaverperiode til investorer med udbyttebetalinger under en tærskel på 1 000 EUR.

- **Grundlæggende rettigheder og lighed**

De grundlæggende rettigheder, navnlig kravene vedrørende beskyttelse af personoplysninger i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse ("GDPR"), beskyttes. Personoplysningerne vil kun blive behandlet med henblik på at kontrollere, at skatteyderen beskattes efter den korrekte sats, og mindske risikoen for skattesvig og misbrug. Personoplysninger vil kun blive videregivet mellem enheder, der er involveret i procedurerne for lempelse af kildeskat i henhold til dette direktiv. Mængden af personoplysninger, der skal overføres, vil være begrænset til, hvad der er nødvendigt for at afsløre underrapportering, manglende indberetning eller skattesvig eller misbrug, i overensstemmelse med kravene i GDPR. Personoplysninger opbevares kun så længe, det er nødvendigt til dette formål.

Ligestilling, herunder ligestilling mellem kønnene, påvirkes ikke i væsentlig grad af dette initiativ.

- **Andre virkninger**

Ingen andre væsentlige virkninger. Initiativet forventes imidlertid at få begrænsede positive sociale virkninger, da det vil sikre en mere retfærdig beskatning samt en begrænset positiv miljøpåvirkning i betragtning af den forventede reduktion i papirbaserede tilbagebetalingsprocesser. Det nuværende initiativ er derfor i overensstemmelse med opfyldelsen af målet om klimaneutralitet som krævet i den europæiske klimalov.

Forslaget fastholder principperne om "ikke at gøre væsentlig skade" og "digital som standard" og bidrager til at opnå den europæiske kurs for et digitalt samfund og en digital økonomi.

De relevante mål for bæredygtig udvikling, som delvist er omfattet af initiativet, er 8 (anstændigt arbejde og økonomisk vækst), 9 (industri, innovation og infrastruktur) og 16 (Fred, retfærdighed og stærke institutioner), jf. bilag 3 til konsekvensanalysen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De vigtigste budgetmæssige konsekvenser af initiativet for Kommissionen omfatter gennemførelse af den digitale attest for skattemæssigt hjemsted og fastlæggelse af de formater og kommunikationskanaler, der skal anvendes af finansielle formidlere til at indberette til de nationale skattemyndigheder. Finansieringsoversigten indeholder nærmere oplysninger om de nødvendige menneskelige og administrative ressourcer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Med henblik på at overvåge og evaluere gennemførelsen af direktivet forelægger medlemsstaterne hvert år Kommissionen data, der afspejler relevante oplysninger om, hvordan direktivet fungerer. De relevante oplysninger skal fastlægges ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, jf. direktivets artikel 19.

Kommissionen foretager en første evaluering af direktivet, fem år efter at de nationale bestemmelser til gennemførelsen heraf er trådt i kraft, og derefter hvert femte år.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forslaget er opdelt i to 'blokke', som er omfattet af henholdsvis kapitel 2 og 3. Kapitel 2 indeholder bestemmelser om indførelse af en EU-dækkende digital attest for skattemæssigt hjemsted, mens kapitel 3 omhandler procedurerne for lempelse af kildeskat. Det omfatter proceduren for oprettelse af nationale registre for specifikke finansielle formidlere ("certificerede finansielle formidlere), en standardiseret indberetningspligt for sådanne formidlere og en forpligtelse for medlemsstaterne til at oprette en ordning med skattelempelse ved kilden eller en ordning for hurtig tilbagebetaling eller en kombination af de to for at sikre en hurtig og sikker lempelse af kildeskat, på grundlag af dobbeltbeskatningsoverenskomster eller nationale regler, for investorer i og uden for EU, når visse gennemsigtighedsbetingelser er opfyldt. Da disse procedurer kun vedrører bestemte medlemsstater, der skal yde lempelse for overskydende kildeskat, er kapitel 3 kun bindende for disse medlemsstater.

i) Fælles digital attest for skattemæssigt hjemsted (eTRC)

Den digitale attest for skattemæssigt hjemsted skal indføres af alle medlemsstater og vil sikre en hurtig, nem og sikker administrativ proces til bekræftelse af EU-skatteydernes skattemæssige hjemsted.

Som fastsat i artikel 4 vil indholdet af attesten være det samme, uanset den udstedende medlemsstat, dvs. bopælsmedlemsstaten. De elementer, der er fastsat i stk. 2 som fælles indhold for attesten, er dem, der identificerer den anmodende skatteyder og bekræfter, at vedkommende er hjemmehørende i medlemsstaterne i henhold til de nationale regler.

Målrettede høringer af medlemsstaterne viste, at for så vidt angår fastlæggelse af investorernes hjemsted gælder de samme regler for at anse investoren for at være hjemmehørende eller ej i en given medlemsstat, uanset investeringslandet. Derfor er det ikke nødvendigt at nævne investeringsmedlemsstaten i attesten. Sådanne oplysninger vil dog blive medtaget i anmodningen om lempelse med henblik på at identificere den gældende nedsatte sats.

Da formålet er at oprette en standardiseret attest, som kan anvendes til at strømline kildebeskatningsprocedurerne, men som også kan anvendes til andre formål, giver forslaget mulighed for at tilføje oplysninger med henblik herpå.

Da et af formålene med dette initiativ er at mindske den administrative byrde for skattemyndighederne, investorerne og den finansielle sektor, foreslås det, at attesten som minimum dækker hele det kalenderår, som anmodningen vedrører. Hvis omstændighederne ved årets udgang imidlertid ikke understøtter indholdet af den attest, der er udstedt i løbet af året, kan den udstedende samt alle andre berørte medlemsstater anse attesten for at være ugyldig. Den minimumsperiode, som attesten omfatter (et kalenderår), bør ikke fortolkes således, at den forhindrer medlemsstaterne i at udstede en attest med en længere gyldighedsperiode, afhængigt af begrebet skattemæssigt hjemsted og den enkelte medlemsstats interne beslutning. Medlemsstaterne skal anerkende en attest, der er udstedt af en anden medlemsstat, som tilstrækkeligt bevis for en skatteyders bopæl i denne anden medlemsstat, i det omfang attesten fortsat anses for at være gyldig af den udstedende medlemsstat.

Medlemsstaterne skal udstede en attest inden for én dag, så længe de har modtaget et specifikt sæt oplysninger, og forudsat at der ikke indtræffer særlige omstændigheder, der kan begrunde en forsinkelse. I tilfælde, hvor éndagsfristen ikke kan opfyldes, bør den anmodende part underrettes herom af den pågældende medlemsstat. For at opfylde kravet om en udstedelsesfrist på én dag bør medlemsstaterne indføre et **fuldautomatisk system** til udstedelse af attester, som giver mulighed for at foretage anmodning via en onlineportal, der

er tilgængelig for skatteyderne og de parter, der er bemyndiget hertil (f.eks. finansielle formidlere, der anmoder om en attest på vegne af deres kunder).

Attesten vil blive udstedt med et elektronisk segl og være i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked (eIDAS-forordningen)[23]. Den påtænkte metode giver mulighed for udstedelse af versioner af den digitale attest for skattemæssigt hjemsted, der både kan læses af mennesker og maskiner, i form af PDF-dokumenter eller andre lignende formater, som kan anvendes af automatiserede systemer.

ii) Medlemsstaternes nationale registre

For at kunne drage fordel af de procedurer for skattelempelse ved kilden, der er kernen i direktivet, skal investorerne kunne benytte sig af finansielle formidlere, der er certificeret til at levere tjenesteydelser på området. Der er to metoder til at blive en certificeret finansiel formidler og dermed få adgang til procedurerne i dette direktiv:

– Obligatorisk: for (1) store institutter som defineret i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013[24], og (2) værdipapircentraler, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 909/2014[25], som leverer kildeskatteagentydelser, og som derfor skal lade sig registrere i de medlemsstater, hvor værdipapirudstederne er beliggende, og hvor en af deres kunder har investeret.

– Frivilligt: for alle andre enheder (herunder enheder, der er etableret i en tredjelandsjurisdiktion), der fungerer som finansielle formidlere og opfylder specifikke krav, ved efter den berørte formidlers eget ønske at registrere sig i et eller flere af de nationale registre, der er oprettet i overensstemmelse med dette direktiv. Det forventes, at registreringen sker i de medlemsstater, hvor deres kunder har investeringer.

Medlemsstater, der ikke behøver at yde lempelse for overskydende kildeskat som følge af en fritagelse for kildeskat på udbyttebetalinger, eller fordi den relevante indenlandske skattesats altid er lavere end eller lig med den sats, der kan anvendes i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst, behøver ikke at have et nationalt register. Medlemsstater, der vælger at yde skattelempelser ved kilden eller hurtig tilbagebetaling af overskydende skat af renter på obligationer som fastsat i dette direktiv, bør som standard anvende det nationale register, der allerede er oprettet, til at yde lempelse for overskydende kildeskat på udbytte, eller oprette et nationalt register.

Certificerede finansielle formidlere, der ikke opfylder reglerne, herunder registreringskravene, vil blive slettet fra det nationale register og/eller pålagt sanktioner.

iii) Fælles indberetning

---

23 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

24 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

25 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

Dette direktiv har til formål at bidrage til bekæmpelsen af skattesvig og misbrug i forbindelse med procedurer for skattelempelse for overskydende kildeskat og at gøre disse procedurer effektive. Indførelsen af gennemsigtighed i finanskæden tjener disse to mål, da det giver kildemedlemsstaten mulighed for at modtage de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere, at den korrekte kildeskattesats finder anvendelse, og for at vurdere, om reglerne om bekæmpelse af misbrug skal anvendes. Indførelsen af en fælles standard for indberetning i hele EU sparer efterlevelsesomkostninger for investorer og finansielle formidlere og giver mulighed for hurtigere og sikrere procedurer for kildeskattelettelser.

Hvem skal indberette og til hvem?

Indberetningspligten følger af registreringen i et af de nationale registre. Alle certificerede finansielle formidlere, der er opført i et eller flere nationale registre, skal foretage indberetning til den myndighed, der fører registret, og, hvor det er relevant, til kildeskatteagenten, uanset deres bopælsland (EU eller uden for EU, i en medlemsstat med eller uden et eget nationalt register).

Certificerede finansielle formidlere, der er registreret i et nationalt register, skal indberette, hvor deres kunders investering finder sted i en medlemsstat, der har et nationalt register. Kildemedlemsstaten vil skulle yde skattelempelse og skal derfor rekonstruere værdipapirbetalingskæden og identificere den endelige investor. Direktivet udelukker ikke muligheden for, at certificerede finansielle formidlere outsourcer indberetningspligten til en anden finansiel formidler inden for finanskæden, for så vidt som den pågældende certificerede finansielle formidler fortsat er ansvarlig for, at en sådan indberetning foretages og er korrekt.

Manglende overholdelse af indberetningspligten vil føre til sanktioner.

Hvad skal indberettes?

Direktivet fastsætter et fælles sæt indberetningselementer i bilag II. Hver certificeret finansiel formidler skal kun foretage indberetning om de dele af transaktionen, som er synlige for den, dvs. hvem den modtager udbyttet/renterne fra, og til hvem den betaler udbyttet/renterne til. Modtageren af den fuldstændige indberetning, dvs. enten skattemyndigheden i kildelandet eller en på dennes vegne udpeget kildeskatteagent, vil således have alle de oplysninger, der er nødvendige for at rekonstruere transaktionens finansielle kæde fra investor til værdipapirudsteder.

De oplysninger, der indberettes til skattemyndighederne, vil sætte dem i stand til at fastslå identiteten af den endelige investor og dennes potentielle ret til den nedsatte kildeskattesats. Risikoen for dobbelt tilbagebetaling mindskes derfor, og skattemyndighedernes kapacitet til at identificere og bekæmpe andre former for misbrug og svigagtig praksis, såsom Cum/Cum, øges.

I bilag II, afsnit E, fastlægges to indberetningskrav, der har til formål at bidrage til at bekæmpe misbrug af kildeskat, navnlig Cum/Cum-misbrugsordninger, i) oplysninger om de underliggende værdipapirers ihændehaverperiode og ii) oplysninger om finansielle arrangementer i forbindelse med de værdipapirer, som skatteyderen anmoder om skattelempelse for.

Det første element vedrører oplysninger om, hvorvidt de underliggende værdipapirer er blevet købt inden for 2 dage før ex-udbyttedatoen. Formålet er at bidrage til at forhindre yderligere svigagtige/misbrugende ordninger i form af multiple anmodninger om tilbagebetaling af den samme indeholdte kildeskat, når der kun bør anvendes én enkelt tilbagebetaling (Cum/Ex-ordninger).

Det andet element vedrører oplysninger om, hvorvidt den indberettende finansielle formidler er bekendt med et finansielt arrangement, som de underliggende værdipapirer indgår i, som ikke er afviklet eller er udløbet eller på anden måde afsluttet på ex-udbyttedagen, med det formål at hjælpe skattemyndighederne med at afsløre misbrug af skatteordninger (Cum/Cum-ordninger). Et finansielt arrangement kan f.eks. være en genkøbsaftale (repo) eller udlån af værdipapirer, men også afledte produkter såsom enkeltaktiefutures. Nærmere bestemt indebærer en genkøbsaftale salg af værdipapirer til en bestemt kurs med en forpligtelse til at tilbagekøbe de samme eller lignende værdipapirer til en fast kurs på et nærmere angivet tidspunkt i fremtiden. Udlån af værdipapirer indebærer overdragelse af ejendomsretten til et værdipapir mod sikkerhedsstillelse, normalt et andet værdipapir, forudsat at ejendomsretten til værdipapiret eller tilsvarende værdipapirer overgår til den oprindelige ejer på et nærmere angivet tidspunkt i fremtiden. Definitionen er bred, så det kan omfatte forskellige typer ordninger.

Da ovennævnte ordninger kun er blevet observeret i forbindelse med udbyttebetalinger, er indberetningselementerne under afsnit E ikke påkrævet i forbindelse med renter på obligationer. Den samme fremgangsmåde anvendes ved meget små udbetalte udbytter, som anses for at være lavrisikotilfælde, der ikke kan begrunde den relevante indberetningsbyrde for certificerede finansielle formidlere. Dette forhindrer dog ikke medlemsstaterne i at anvende passende foranstaltninger, hvis de rent faktisk konstaterer misbrug, selv for et lille beløb.

Hvordan foregår indberetningen?

Indberetningen sker via en standardiseret XML-formatordning, der vil blive fastsat i en gennemførelsesretsakt, der skal vedtages af Kommissionen. Den automatiserede kanal til levering af oplysninger fra de økonomiske aktører til den relevante skattemyndighed eller kileskatteagent, der handler på dennes vegne, vil blive standardiseret og fastsat i denne gennemførelsesretsakt.

Hvornår opstår indberetningspligten?

Fristen for indberetning af oplysningerne i bilag II er senest 25 dage fra registreringsdatoen. Indberetning bør finde sted hurtigst muligt efter registreringsdatoen, medmindre en afviklingsinstruks vedrørende en del af en transaktion endnu ikke er afsluttet på registreringsdatoen, i hvilket tilfælde indberetningen for den pågældende transaktion bør finde sted hurtigst muligt efter afviklingen. I praksis afvikles alle positioner normalt inden for 10-15 dage efter registreringsdatoen. Hvis det ikke er sket på den 20. dag, kræves det i direktivet for at opnå en effektiv lempelse af overskydende kildeskat, at de certificerede finansielle formidlere stadig indberetter situationen fra den 20. dag og inden for de næste 5 dage.

I medlemsstater, hvor der ydes skattelempelse ved kilden, og udbytteudbetalingsdatoen ligger tidligere end 25 dage fra registreringsdatoen, bør de finansielle formidlere råder over en mekanisme, der gør det muligt rettidigt at give kildeskatteagenten oplysninger om, hvilken sats der skal anvendes.

iv) Ordninger for lempelse

Forslaget fastsætter bestemmelser om: a) en ordning for skattelempelse ved kilden, og b) en ordning for hurtig tilbagebetaling. I en ordning med lempelse ved kilden indeholder kildeskatteagenten det korrekte skattebeløb på tidspunktet for udbytte-/rentebetalingen (artikel 12). I en ordning med hurtig tilbagebetaling indeholdes skatten til den højere sats, der anvendes i kildelandet, men den overskydende skat tilbagebetales derefter inden for en fastsat frist på højst 25 dage fra datoen for anmodningen eller fra den dato, hvor den krævede indberetning er opfyldt, alt efter hvad der er senest. Dette bør ske senest 50 kalenderdage efter

betalingsdatoen (artikel 13). I begge tilfælde vil de relevante aktører i procedurerne være certificerede finansielle formidlere, der handler på vegne af deres investorer. Artikel 10 (anmodning om fritagelse ved kilden eller hurtig tilbagebetaling) og artikel 11 (due diligence-procedurer) fastsætter elementer, der er fælles for begge ordninger.

Når den kompetente skattemyndighed anvender lempelsesprocedurerne, kan den beslutte at outsource de relevante opgaver til en udpeget kildeskatteagent i stedet for at forvalte opgaverne alene.

Enhver medlemsstat, der anvender lempelsesprocedurer for overskydende kildeskat, kan beslutte at anvende ordningen for kildeskattelempelse eller for hurtig tilbagebetaling eller begge, og om den vil benytte ovennævnte outsourcingmulighed eller ej. De pågældende medlemsstater skal dog sikre, at mindst én af de to ordninger er tilgængelige for alle investorer og reelt aktiveret, og at betingelserne i dette direktiv i alle tilfælde er opfyldt. Inden for de to ordninger har medlemsstaterne f.eks. mulighed for kun at tillade lavrisikoskatteydere at anmode om lempelse ved kilden, mens andre skatteydere kun kan anmode om en hurtig tilbagebetaling. De medlemsstater, der ikke anvender procedurer for skattelempelse for overskydende kildeskat, fordi de slet ikke indeholder kildeskat, eller fordi de ikke anvender forskellige kildeskattesatser i forskellige situationer, er ikke berørt af disse ordninger og er ikke forpligtet til at træffe foranstaltninger.

I alle tilfælde bør medlemsstaterne med hensyn til dokumentation for investorernes hjemsted primært basere sig på den digitale attest for skattemæssigt hjemsted som defineret i artikel 4 eller et passende bevis for skattemæssigt hjemsted fra et tredjeland.

Et af de vigtigste mål med dette direktiv er at forhindre misbrug/svigagtig skattepraksis, navnlig Cum/Ex- og Cum/Cum-ordningerne. De af medlemsstaternes skattemyndigheder, der ønsker mere tid til at foretage visse undersøgelser, inden de indvilliger i at indrømme lempelser, har mulighed for ikke at anvende ordningerne for kildeskattelempelse eller hurtig tilbagebetaling, der skal indføres i henhold til dette direktiv, under visse særlige omstændigheder. Muligheden findes navnlig i tilfælde af en anmodning om fritagelse, hvor det af de indberettede oplysninger, jf. bilag II, afsnit E, fremgår, at de underliggende værdipapirer er blevet erhvervet inden for to kalenderdage efter ex-udbyttedatoen, og/eller at den finansielle formidler har kendskab til et finansielt arrangement, der omfatter de underliggende værdipapirer, som ikke er afviklet eller ikke er udløbet eller på anden måde afsluttet på ex-udbyttedatoen.

Hvis ordningerne for lempelse ved kilden og hurtig tilbagebetaling i dette direktiv ikke finder anvendelse, anvendes der en standardtilbagebetalingsprocedure, hvor skatteyderen eller dennes udpegede repræsentant, som ikke nødvendigvis behøver at være en finansiel institution, kan anmode skattemyndighederne direkte om tilbagebetaling. Dette direktiv sikrer også, at i det mindste indholdet af de oplysninger, der skal indberettes til skattemyndighederne, omfatter de oplysninger, der er omhandlet i bilag II, afsnit E.

Almindelige bestemmelser

Kapitel 4 omhandler generelle og afsluttende bestemmelser, navnlig gennemførelsesretsakter, evaluering og overvågning, databeskyttelsesregler, gennemførelse og ikrafttræden. Dette forslag bør, når det er vedtaget, gennemføres i medlemsstaternes nationale lovgivning senest den 31. december 2026. Den bør træde i kraft to år efter, at gennemførelsesretsakterne er blevet vedtaget, hvilket forventes at ske senest den 1. januar 2027.

2023/0187 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om hurtigere og sikrere lempelse af overskydende kildeskat

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[26],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[27],

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) At sikre retfærdig beskatning i det indre marked og en velfungerende kapitalmarkedsunion er blandt Den Europæiske Unions politiske prioriteter. I den forbindelse er det vigtigt at fjerne hindringer for grænseoverskridende investeringer og samtidig bekæmpe skattesvig og skattemisbrug. Sådanne hindringer opstår eksempelvis som følge af ineffektive og uforholdsmæssigt byrdefulde procedurer for lempelse af overskydende kildeskat på udbytte eller renteindtægter fra aktier eller obligationer, der handles offentligt til ikkehjemmehørende investorer. Samtidig har de seneste Cum/Ex- og Cum/Cum-skandaler tydelig vist, at den nuværende situation ikke i tilstrækkelig grad kan forebygge tilbagevendende risici for skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse. Formålet med dette forslag er at gøre EU's procedurer for kildebeskatning mere effektive og samtidig sikre dem mod risikoen for skattesvig og skattemisbrug. Forslaget bygger på tidligere tiltag på EU-plan og internationalt plan, f.eks. Kommissionens henstilling fra 2009 om forenkling af procedurerne for kildebeskatning og OECD's TRACE-initiativ (Trade Relief and Compliance Enhancement)[28].

(2) Med henblik på at styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge og bekæmpe potentielt svig og misbrug, som i dag er hæmmet af fragmentering og en generel mangel på pålidelige og rettidige oplysninger om investorer, er det nødvendigt at indføre en fælles ramme for lempelse af overskydende kildeskat på grænseoverskridende investeringer i værdipapirer, som kan modstå risikoen for skattesvig eller -misbrug. Denne ramme bør skabe konvergens mellem de forskellige lempelsesprocedurer, der anvendes i EU, og samtidig sikre gennemsigtighed og sikkerhed om investorernes identitet for værdipapirudstederne, kildeskatteagenterne,

[26] EUT C , , s. .

[27] EUT C , , s. .

[28] Kommissionens henstilling af 19. oktober 2009 om procedurer for kildeskattelettelser (EUT L 279 af 24.10.2009, s. 8).

finansielle formidlere og medlemsstaterne alt efter omstændighederne. Rammen bør derfor bygge på automatiserede procedurer, f.eks. digitalisering af attesten for skattemæssigt hjemsted (med hensyn til procedure og format), som er en forudsætning for, at investorerne kan få adgang til lempelses- eller tilbagebetalingsprocedurerne. Rammen bør også være tilstrækkeligt fleksibel til at kunne tage hensyn til de forskellige ordninger i de forskellige medlemsstater, samtidig med at der sikres større konvergens og tilvejebringes egnede redskaber til bekæmpelse af misbrug for at afbøde risikoen for skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse.

(3) For at sikre en afpasset tilgang bør reglerne vedrørende procedurerne for lempelse af overskydende kildeskat kun være bindende for de medlemsstater, der indeholder kildeskat af udbytte til forskellige satser afhængigt af den pågældende investors skattemæssige hjemsted. I disse tilfælde skal medlemsstaterne yde lempelse, når der er anvendt en højere sats i en situation, hvor der gælder en lavere sats. For at gøre de relevante lempelsesprocedurer endnu mere effektive og sikre bedre overholdelse af reglerne fra skatteydernes side bør medlemsstaterne samtidig have mulighed for at gennemføre lignende procedurer i forbindelse med rentebetalinger til ikkehjemmehørende personer på offentligt handlede obligationer. De medlemsstater, der ikke har behov for procedurer for lempelse af overskydende kildeskat på udbytte eller renter, alt efter omstændighederne, er ikke berørt af de procedurer, der fastsættes i dette direktiv, og er derfor ikke bundet af reglerne. Eftersom investorerne kan være hjemmehørende i enhver given medlemsstat, bør reglerne for en fælles og digital attest for skattemæssigt hjemsted gælde i samtlige medlemsstater, hvilket også er tilfældet for de generelle og afsluttende bestemmelser.

(4) For at sikre, at alle skatteydere i EU har adgang til et ensartet, egnet og effektivt bevis for deres skattemæssige hjemsted, bør medlemsstaterne benytte automatiserede procedurer til udstedelse af attester for skattemæssigt hjemsted, som har samme genkendelige digitale format, der kan accepteres af alle, og det samme indhold. Af hensyn til effektiviteten bør attesten som minimum være gyldig i hele det år, hvori den er udstedt, og anerkendes af andre medlemsstater i samme periode. Medlemsstaterne kan annullere en digital attest for skattemæssigt hjemsted, hvis skattemyndighederne har bevis for, at der for det pågældende år gælder et andet skattemæssigt hjemsted. For at sikre en bedre identifikation af EU-virksomheder bør attesten indeholde oplysninger om den europæiske entydige identifikator (EUID).

(5) Med henblik på at opfylde målsætningen om mere effektiv lempelse af overskydende kildeskat bør der indføres fælles procedurer, som giver mulighed for hurtigt at indhente klare og sikre oplysninger om investorens identitet, navnlig i tilfælde af store investorgrundlag, dvs. i forbindelse med investeringer i offentligt handlede værdipapirer, hvor det kan være vanskeligt at identificere de enkelte investorers identitet. Disse procedurer bør også som et andet trin give mulighed for at anvende den rette skattesats på betalingstidspunktet (lempelse ved kilden) eller for hurtig tilbagebetaling af for meget betalt skat. Eftersom grænseoverskridende investeringer typisk involverer en hel betalingskæde med finansielle formidlere, bør de relevante procedurer ligeledes give mulighed for at spore og identificere kæden af formidlere og dermed af indtægtsstrømmen fra udstederen af værdipapiret til den endelige modtager, dvs. den enkelte investor eller registrerede ejer. De relevante medlemsstater, dvs. de der opkræver kildeskat på indtægter fra værdipapirer og yder lempelse af overskydende skat, bør derfor oprette og vedligeholde et nationalt register over de finansielle formidlere, der spiller en vigtig rolle i betalingskæden, og bør efter registreringen pålægge disse finansielle formidlere at indberette de oplysninger, de

råder over om de udbytte- eller rentebetalinger, de foretager, alt efter omstændighederne. Disse oplysninger bør være begrænset til oplysninger, der er afgørende for at kunne rekonstruere betalingskæden og dermed nyttige med hensyn til at forebygge risici for svig eller misbrug, i det omfang den indberettende formidler har adgang til disse oplysninger. De medlemsstater, som indeholder kildeskat af renter til forskellige satser, og som har brug for at anvende lignende lempelsesprocedurer, kan også overveje at benytte det nationale register, alt efter omstændighederne.

(6) Eftersom de finansielle formidlere, der oftest indgår i værdibetalingskæder, er store institutter som defineret i kapitalkravsforordningen (CRR)[29] eller værdipapircentraler, der yder kildeskatteagenttjenester, bør disse enheder være forpligtet til at lade sig registrere i medlemsstaternes registre, som oprettes i overensstemmelse med ovenstående. Andre finansielle formidlere bør have mulighed for efter eget valg at anmode om registrering. Anmodningen om registrering bør foretages af selve den finansielle formidler ved at indgive en ansøgning til den af medlemsstaten udpegede kompetente myndighed, herunder med dokumentation for, at den finansielle formidler opfylder visse krav. Formålet med disse krav er at sikre, at den anmodende formidler opfylder betingelserne i relevant EU-lovgivning og er underlagt tilsyn med hensyn til opfyldelsen heraf. Såfremt den finansielle formilder er etableret uden for EU, skal formidleren være underlagt lovgivning i det tredjeland, hvor den er hjemmehørende, som kan sidestilles med dette direktiv, og det tredjeland, hvor formidleren er hjemmehørende, må hverken være opført i bilag I til EU-listen over ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner eller på EU-listen over højrisikotredjelande (hvidvasklisten). Kravet om, at en finansiel formidler, der er hjemmehørende i et tredjeland, skal overholde de relevante EU-krav vedrører udelukkende dette direktiv og berører ikke formidlerens udøvelse og overholdelse af andre rettigheder og forpligtelser, der gælder efter anden EU-lovgivning. Når en finansiel formidler er blevet registreret, bør den betragtes som en "certificeret finansiel formidler" i den pågældende medlemsstat og være underlagt de relevante indberetnings- og underretningspligter efter dette direktiv, samtidig med at den får mulighed for at anmode om anvendelse af lempelsesprocedurerne efter dette direktiv. De medlemsstater, der fører et nationalt register, bør også træffe foranstaltninger til at slette certificerede finansielle formidlere fra registret, hvis disse anmoder herom, eller hvis de ikke længere opfylder de relevante krav. Disse medlemsstater kan også beslutte at indføre bestemmelser om, at certificerede finansielle formidlere, som har tilsidesat deres forpligtelser et antal gange, slettes fra registret. Når en medlemsstat sletter en certificeret finansiel formidler, underretter den de øvrige medlemsstater, der fører et nationalt register, herom, således at de kan vurdere, om den samme certificerede finansielle formidler også bør slettes fra deres eget nationale register. De pågældende medlemsstaters nationale lovgivning finder anvendelse på de berørte parters rettigheder og forpligtelser, herunder i forbindelse med klager, for så vidt angår en medlemsstats beslutning vedrørende registrering i eller sletning fra det nationale register.

(7) For at sikre større gennemsigtighed med hensyn til investorens identitet og omstændighederne for udbytte- eller rentebetalingen samt til betalingsstrømmen fra udstederen bør de certificerede finansielle formidlere inden for specifikt fastsatte

[29] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

frister indberette et relevant sæt oplysninger til den myndighed, der er udpeget til at vedligeholde registret. Disse oplysninger bør også indberettes til kildeskatteagenten, når det er muligt at foretage lempelse ved kilden. Dette bør omfatte oplysninger om den pågældende investors mulighed for lempelse, men være begrænset til de oplysninger, som den indberettende certificerede finansielle formilder har adgang til. Finansielle formidlere, der ikke er forpligtet til at lade sig registrere som certificerede finansielle formidlere, og som har valgt ikke at lade sig registrere, har ingen indberetningspligt efter dette direktiv. Oplysninger om betalinger, der forvaltes af formidlere, som ikke er certificerede finansielle formidlere, er imidlertid fortsat relevante og kan af en medlemsstat skønnes nødvendige med henblik på at sikre gennemsigtighed og give mulighed for en korrekt rekonstruktion af betalingskæden, før lempelsesprocedurerne efter dette direktiv kan anvendes (lempelse ved kilden eller hurtig tilbagebetaling). Medlemsstaterne kan derfor anmode om, at certificerede finansielle formidlere indhenter disse oplysninger fra sådanne formidler og indberetter dem, for at lempelsesprocedurerne i dette direktiv kan anvendes.

(8) For at skabe en mere effektiv og konkurrenceudsat kapitalmarkedsunion bør procedurerne for lempelse af overskydende kildeskat på indtægter fra værdipapirer være enklere og hurtigere, når relevante certificerede finansielle formidlere har givet passende oplysninger, herunder om investorens identitet. De relevante certificerede finansielle formidlere er alle de certificerede finansielle formidlere, der optræder i betalingskæden mellem investoren og værdipapirudstederen, og de kan også være forpligtet til at give oplysninger om betalinger foretaget af ikkecertificerede finansielle formidlere i betalingskæden, hvis medlemsstaten har besluttet dette. Under hensyn til de forskellige fremgangsmåder i medlemsstaterne er der identificeret to procedurer: i) lempelse ved kilden gennem direkte anvendelse af den korrekte skattesats ved kilden og ii) hurtig tilbagebetaling inden for højst 50 dage efter datoen for betaling af udbytte eller, alt efter omstændighederne, datoen, hvor udstederen af obligationen skal betale renter til indehaveren (kupondatoen). Medlemsstaterne bør frit kunne indføre en af de to procedurer eller en kombination heraf, alt efter hvad de finder mest hensigtsmæssigt, forudsat at de sikrer, at mindst én af dem er tilgængelig for alle investorer, forudsat af kravene i dette direktiv er opfyldt. For at sikre, at de berørte medlemsstater gennemfører procedurerne korrekt og hurtigt, bør der pålægges morarenter ved for sen tilbagebetaling af overskydende kildeskat, der er omfattet af dette direktiv, og som opfylder betingelserne for at være omfattet af procedurerne. Hvis de relevante betingelser ikke er opfyldt, eller hvis investoren ønsker det, bør medlemsstaterne anvende deres almindelige tilbagebetalingsprocedurer til lempelse af overskydende kildeskat. Under alle omstændigheder bør registrerede ejere, især detailinvestorer, samt deres bemyndigede repræsentanter bevare retten til at kræve tilbagebetaling af overskydende kildeskat, der er betalt i en medlemsstat, hvis de kan fremsætte dokumentation for, at de opfylder betingelserne i den nationale lovgivning.

(9) For at beskytte ordningerne for lempelse af overskydende kildeskat bør de medlemsstater, der fører et nationalt register, også kræve, at certificerede finansielle formidlere kontrollerer, om investorer, der anmoder om lempelse, har ret hertil. Certificerede finansielle formidlere bør navnlig indhente den pågældende investors attest for skattemæssigt hjemsted samt en erklæring om, at den pågældende investor er den retmæssige ejer af betalingen i henhold til kildemedlemsstatens lovgivning. De bør ligeledes kontrollere den gældende kildeskattesats på grundlag af investorens specifikke omstændigheder og angive, om de har kendskab til, om de underliggende værdipapirer indgår i finansielle arrangementer, som ikke er blevet afviklet eller ikke er udløbet eller på anden måde afsluttet på ex-udbyttedagen. De certificerede

finansielle formidlere bør være ansvarlige for eventuelle tabte skatteindtægter som følge af utilstrækkelig opfyldelse af disse forpligtelser, for så vidt som den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor tabet er opstået, indeholder bestemmelser herom. For at sikre, at den byrde og det ansvar, der pålægges de certificerede finansielle formidlere, står i rimeligt forhold til målet, bør der gælde lempede kontrolkrav ved alle lempelsesprocedurer, når risikoen for misbrug er lille, og især hvis det samlede udbyttebeløb, der betales til investoren for en kapitalandel i en virksomhed, er mindre end 1 000 EUR. Skulle der alligevel være dokumentation for misbrug, kan medlemsstaterne imidlertid tage midler i brug efter national ret, herunder nægte anvendelse af de lempelsesordninger, der gælder efter dette direktiv, men de kan ikke holde de certificerede finansielle formidlere ansvarlige for manglende kontrol.

(10) Det anerkendes, at finansielle arrangementer kan anvendes til helt eller delvist at overføre det økonomiske ejerskab til et værdipapir og/eller de pågældende investeringsrisici. Der er også dokumentation for, at sådanne arrangementer er blevet anvendt i forbindelse med udbyttearbitrage og dividend stripping som f.eks. Cum/Ex- og Cum/Cum-ordningerne med det ene formål at modtage tilbagebetaling uden ret hertil eller øge det beløb, som en investor reelt havde ret til at få tilbagebetalt. For at kunne bekæmpe skattemisbrug har skattemyndighederne derfor brug for oplysninger om sådanne finansielle arrangementer, som også omfatter almindelige legitime værdipapirtransaktioner som f.eks. genkøbsaftaler eller udlån af værdipapirer såvel som derivatprodukter såsom aktiefutures. For at sikre en afpasset tilgang bør indberetning af disse oplysninger kun kræves af sådanne certificerede finansielle formidlere, der som følge af deres plads i kæden kan have været direkte involveret i det relevante finansielle arrangement. En sådan indberetning er ikke påkrævet i forbindelse med obligationer eller rentebetalinger.

(11) Af hensyn til effektiviteten bør medlemsstaterne indføre en sanktionsordning for overtrædelse af de nationale regler til gennemførelse af dette direktiv. Disse sanktioner bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

(12) For generelt at fremme kapitalmarkedsunionen og beskytte medlemsstaternes skattegrundlag er det vigtigt, at de foreslåede regler gennemføres og håndhæves korrekt i hver berørt medlemsstat, og Kommissionen bør derfor føre tilsyn hermed. Medlemsstaterne bør derfor regelmæssigt meddele Kommissionen de oplysninger, der fastsættes i en gennemførelsesretsakt, om gennemførelsen og håndhævelsen på deres område af nationale foranstaltninger, der vedtages i henhold til dette direktiv. Kommissionen bør udarbejde en evaluering på grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne samt andre tilgængelige data for at vurdere effektiviteten af de foreslåede nye regler. I den forbindelse bør Kommissionen undersøge behovet for at ajourføre de regler, der indføres ved dette direktiv.

(13) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv, navnlig med hensyn til i) den digitale attest for skattemæssigt hjemsted, ii) de finansielle formidleres indberetning og iii) anmodningen om lempelse efter dette direktiv, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage standardformularer med et begrænset antal elementer, herunder sprogordningerne. Disse beføjelser bør

udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[30].

(14) Al behandling af personoplysninger inden for rammen af dette direktiv bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[31]. Finansielle formidlere og medlemsstater kan behandle personoplysninger i henhold til dette direktiv udelukkende med det formål at tjene almenhedens interesse, især bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse, sikring af skatteindtægter og fremme af en retfærdig beskatning, hvilket styrker mulighederne for social, politisk og økonomisk inklusion i medlemsstaterne. Med henblik på dette mål er det nødvendigt at begrænse nogle af de rettigheder for enkeltpersoner, der er fastsat i førnævnte forordning, særligt retten til at blive underrettet om behandlingen af deres personoplysninger og omfanget heraf samt retten til at give samtykke til visse former for databehandling.

(15) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af de pågældende transaktioners grænseoverskridende karakter og behovet for at mindske efterlevelsesomkostningerne i det indre marked som helhed bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(16) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725[32] —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1
Genstand

Ved dette direktiv fastsættes regler om medlemsstaternes udstedelse af en digital attest for skattemæssigt hjemsted og om proceduren for lempelse af eventuel overskydende kildeskat, som en medlemsstat kan indeholde af udbytte fra offentligt handlede aktier og, alt efter omstændighederne, renter på offentligt handlede obligationer, der udbetales til registrerede ejere, som har skattemæssigt hjemsted uden for den pågældende medlemsstat.

---

30 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

31 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

32 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

Artikel 2

Anvendelsesområde

Kapitel I og IV finder anvendelse på alle medlemsstaterne. Kapitel II finder anvendelse på alle medlemsstaterne for så vidt angår alle personer, der har skattemæssigt hjemsted inden for deres jurisdiktion.

Procedurerne i kapitel III finder anvendelse på alle de medlemsstater, der yder lempelse af overskydende kildeskat på udbytte af offentligt handlede aktier. De medlemsstater, der yder lempelse af overskydende kildeskat på renter på offentligt handlede obligationer, kan anvende kapitel III.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

(1) "overskydende kildeskat": forskellen mellem den kildeskat, som en medlemsstat indeholder af udbytte- eller rentebetalinger til ikkehjemmehørende ejere af værdipapirer ved at anvende den generelle nationale sats, og det lavere kildeskattebeløb, den pågældende medlemsstat indeholder af det samme udbytte eller de samme renter i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller specifik national lovgivning, alt efter omstændighederne

(2) "offentligt handlede aktier": aktier optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet som defineret i artikel 4, nr. 21) og 22), i direktiv 2014/65/EU af 14. maj 2014[33]

(3) "offentligt handlede obligationer": obligationer optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet eller en organiseret handelsfacilitet som defineret i artikel 4, nr. 21), 22) og 23), i direktiv 2014/65/EU af 14. maj 2014

(4) "finansiel formidler": en værdipapircentral som defineret i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 909/2014 af 23. juli 2014[34], et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013[35] eller et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/65/EU eller en juridisk person fra et tredjeland, der har tilladelse til at yde tjenester svarende til dem, der ydes af en værdipapircentral, et kreditinstitut eller et investeringsselskab, inden for rammerne af tilsvarende lovgivning i det tredjeland, hvori den er hjemmehørende, og som indgår i værdipapirbetalingskæden mellem den enhed, der udsteder værdipapirer, og den registrerede ejer, der modtager betalinger for sådanne værdipapirer

---

33 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (omarbejdning) (EUT L 173 af 2.6.2014, s. 349).

34 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

35 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(5) "EUID": den europæiske entydige identifikator for virksomheder som omhandlet i artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132[36]

(6) "skatteregistreringsnummer" eller "TIN": den entydige skattemæssige identifikator for en registreret ejer i en medlemsstat

(7) "procedure for lempelse af kildeskat": en procedure, hvorved en registreret ejer, der modtager udbytte af eller renter på værdipapirer, for hvilke der kan indeholdes overskydende kildeskat, ydes lempelse eller modtager tilbagebetaling for sådan overskydende skat

(8) "kompetent myndighed": den myndighed, som medlemsstaten har udpeget i overensstemmelse med artikel 5; dette omfatter enhver person, der i overensstemmelse med national ret er blevet bemyndiget af en sådan myndighed til at handle på dennes vegne med henblik på dette direktiv

(9) "værdipapir": en offentligt handlet aktie eller en offentligt handlet obligation

(10) "stort institut": et stort institut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 146), i forordning (EU) nr. 575/2013

(11) "kildeskatteagent": en enhed, der af kildemedlemsstaten har fået beføjelse til at varetage ansvaret for tilbageholdelse af kildeskat på betalinger af udbytte af eller renter på værdipapirer samt for overførsel af sådan kildeskat til skattemyndigheden i kildemedlemsstaten

(12) "registreringsdato": den af værdipapirudstederen fastsatte dato, hvor identiteten af indehaveren af værdipapiret og de rettigheder, der følger heraf, herunder retten til at deltage og stemme ved generalforsamlinger, hvor det er relevant, fastlægges på grundlag af faste positioner i den finansielle formidlers optegnelser ved bogføringen, når dens virksomhed lukker, som defineret i artikel 1, nr. 7), i forordning (EU) 2018/1212[37]

(13) "afvikling": afslutning af en værdipapirtransaktion med det formål at opfylde parternes forpligtelser vedrørende den pågældende transaktion ved at overføre kontanter eller værdipapirer eller begge som defineret i artikel 2, nr. 7), i forordning (EU) 909/2014 af 23. juli 2014

(14) "registreret ejer": en fysisk eller juridisk person, der har ret til at modtage udbytte- eller renteindtægter af værdipapirer, for hvilke der indeholdes kildeskat i en medlemsstat

(15) "investeringskonto": den konto eller de konti, som en finansiel formidler stiller til rådighed for registrerede ejere, og via hvilken værdipapirerne opbevares eller registreres, og hvortil betalinger i forbindelse med disse værdipapirer foretages

(16) "ex-udbyttedato": den dato, hvorfra aktierne handles uden de rettigheder, som udspringer af aktierne, herunder retten til at deltage i og stemme på en generalforsamling, hvor det er relevant

---

[36] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation) (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).

[37] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1212 af 3. september 2018 om fastsættelse af minimumskrav vedrørende gennemførelsen af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF for så vidt angår identifikation af aktionærer, videregivelse af oplysninger og lettelse af udøvelsen af aktionærrettigheder (EUT L 223 af 4.9.2018, s. 1).

(17) "finansielt arrangement": et arrangement eller en kontraktlig forpligtelse, hvorved en hvilken som helst del af ejerskabet til den offentligt handlede aktie, der betales udbytte af, overføres eller kan overføres, enten permanent eller midlertidigt, til en anden part

(18) "værdipapirbetalingskæde": den sekvens af finansielle formidlere, der håndterer udbetaling af udbytte af eller renter på værdipapirer mellem værdipapirudstederen og en registreret ejer, som udbyttet eller renterne af sådanne værdipapirer betales til

(19) "dobbeltbeskatningsoverenskomst": en aftale eller overenskomst om afskaffelse af dobbelt beskatning af indkomst og, hvor det er relevant, af kapital, der gælder mellem to (eller flere) lande

(20) "kildemedlemsstat": den medlemsstat, hvor udstederen af det værdipapir, for hvilket der udbetales udbytte eller renter, er hjemmehørende

(21) "ordning for hurtig tilbagebetaling": en ordning, hvorved betaling af udbytte eller renter sker under hensyn til den generelle nationale kildeskattesats og efterfølges af en anmodning om tilbagebetaling af overskydende kildeskat inden for den frist, der er fastsat i artikel 13

(22) "ordning for lempelse ved kilden": en ordning, hvorved den korrekte kildeskat – i henhold til gældende nationale regler og/eller internationale aftaler, f.eks. en relevant dobbeltbeskatningsoverenskomst – indeholdes på tidspunktet for udbetaling af udbytte eller renter

(23) "standardordning for tilbagebetaling": en ordning, hvorved betaling af udbytte eller renter sker under hensyn til den generelle nationale kildeskattesats og efterfølges af en anmodning om tilbagebetaling af overskydende kildeskat uden anvendelse af den procedure, der er fastsat i artikel 13

(24) "kort eurorente": den korte eurorente som defineret i Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2019/1265 af 10. juli 2019[38].

KAPITEL II

DIGITAL ATTEST FOR SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

Artikel 4
Digital attest for skattemæssigt hjemsted (eTRC)

1. Medlemsstaterne fastlægger en automatiseret procedure for udstedelse af digitale attester for skattemæssigt hjemsted (eTRC) til personer, der anses for at være skattemæssigt hjemmehørende inden for deres jurisdiktion.

2. Medlemsstaterne udsteder en attest inden for én arbejdsdag efter indgivelse af en anmodning, jf. dog stk. 4. Attesten skal opfylde de tekniske krav i bilag I og indeholde følgende oplysninger:

   (a) for- og efternavn på skatteyderen samt fødselsdato og -sted, hvis skatteyderen er en enkeltperson, eller navn og europæisk entydig identifikator (EUID), hvis skatteyderen er en enhed

[38] Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2019/1265 af 10. juli 2019 om den korte eurorente (€STR) (ECB/2019/19) (EUT L 199 af 26.7.2019, s. 8).

(b) skatteregistreringsnummer

(c) skatteyderens adresse

(d) udstedelsesdato

(e) gyldighed

(f) identifikation af den udstedende skattemyndighed

(g) eventuelle yderligere oplysninger, der måtte være relevante, hvor attesten udstedes til et andet formål end lempelse af kildeskat efter dette direktiv, eller oplysninger, der i henhold til EU-retten skal optræde på en attest for skattemæssigt hjemsted.

3. En digital attest for skattemæssigt hjemsted dækker som minimum hele det kalenderår, i hvilket anmodningen om en sådan attest fremsættes, og gælder i hele den periode, medmindre eller indtil den medlemsstat, der har udstedt attesten, har bevis for, at den person, som attesten vedrører, ikke er hjemmehørende i dens jurisdiktion.

4. Hvis der er behov for mere end én dag til at kontrollere en bestemt skatteyders skattemæssige hjemsted, underretter medlemsstaten den person, der har anmodet om attesten, om den yderligere tid, der er behov for, og årsagerne til forsinkelsen.

5. Medlemsstaterne anerkender attester udstedt af andre medlemsstater som tilstrækkeligt bevis for, at en skatteyder er hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat, jf. stk. 3.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de elektroniske standardformularer, herunder sprogordninger, og tekniske protokoller, herunder sikkerhedsstandarder, til udstedelse af en digital attest for skattemæssigt hjemsted. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18.

KAPITEL III

PROCEDURER FOR LEMPELSE AF KILDESKAT

AFDELING 1

CERTIFICEREDE FINANSIELLE FORMIDLERE

Artikel 5

Nationalt register over certificerede finansielle formidlere

1. De medlemsstater, der indeholder kildeskat på udbytte af offentligt handlede aktier, som udbetales til registrerede ejere, der er skattemæssigt hjemmehørende uden for den pågældende medlemsstat, og som yder lempelse af overskydende kildeskat, opretter et nationalt register over certificerede finansielle formidlere. Medlemsstaterne kan vælge også at benytte dette nationale register i forbindelse med lempelse af overskydende kildeskat på renter på offentligt handlede obligationer, hvis det er relevant.

2. De medlemsstater, der indeholder kildeskat på renter på offentligt handlede obligationer, men ikke indeholder kildeskat på udbytte af offentligt handlede aktier, kan vælge at oprette et nationalt register.

3. De medlemsstater, der opretter et nationalt register i henhold til stk. 1 og 2, udpeger en kompetent myndighed, der er ansvarlig for at vedligeholde og ajourføre registret.

4. Det nationale register skal indeholde følgende oplysninger om certificerede finansielle formidlere:

   (a) navn på den certificerede finansielle formidler

   (b) registreringsdato

   (c) kontaktoplysninger og den certificerede finansielle formidlers eventuelle websted

   (d) EUID eller, når den certificerede finansielle formidler ikke har et sådant nummer, dens LEI-identifikator eller et andet registreringsnummer for juridiske enheder, der udstedes af det land, hvori den er hjemmehørende.

5. Det nationale register gøres offentligt tilgængeligt på et særligt websted oprettet af medlemsstaten og ajourføres mindst en gang om måneden.

Artikel 6

Krav om registrering som certificeret finansiel formidler

1. De medlemsstater, der fører et nationalt register i overensstemmelse med artikel 5, pålægger alle store institutter, jf. artikel 3, nr. 10), der håndterer betalinger af udbytte og, hvor det er relevant, renter på værdipapirer med oprindelse inden for deres jurisdiktion, samt værdipapircentraler, jf. artikel 3, nr. 4), der yder kildeskatteagenttjenester i forbindelse med de samme betalinger pligt til at lade sig registrere i det nationale register.

2. De medlemsstater, der fører et nationalt register i overensstemmelse med artikel 5 giver på anmodning herom enhver finansiel formidler, der opfylder betingelserne i artikel 7, mulighed for at lade sig opføre i registret.

Artikel 7

Registreringsprocedure

1. Medlemsstaterne sikrer, at en finansiel formidler registreres i deres register over certificerede finansielle formidlere, senest tre måneder efter at den finansielle formidler har fremsat en anmodning herom med dokumentation for, at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

   (a) har skattemæssigt hjemsted i en medlemsstat eller i en tredjelandsjurisdiktion, der hverken er opført i bilag I til EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner[39] eller i tabel I i bilaget til delegeret forordning (EU) 2016/1675[40]

   (b) hvis den anmodende finansielle formidler er et kreditinstitut, har beføjelse til i den jurisdiktion, hvori den er hjemmehørende, at varetage de aktiviteter, der er nævnt i punkt 12 og 14 i bilag I til direktiv 2013/36/EU eller et tredjelands tilsvarende lovgivning hvis den anmodende finansielle formidler er et

[39] Rådet for Den Europæiske Union (økonomi og finans), 14094/16, Bruxelles, 8. november 2016.

[40] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler (EUT L 254 af 20.9.2016, s. 1).

investeringsselskab, være i besiddelse af en tilladelse i den jurisdiktion, hvori den er hjemmehørende, til at varetage de aktiviteter, der er nævnt i afsnit B, nr. 1), i bilag I til direktiv 2014/65/EU eller et tredjelands tilsvarende lovgivning hvis den anmodende finansielle formidler er værdipapircentral, være i besiddelse af en tilladelse i den jurisdiktion, hvori den er hjemmehørende, i henhold til forordning (EU) nr. 909/2014 eller tilsvarende lovgivning i det tredjeland, hvori den er hjemmehørende

(c) en erklæring om overholdelse af bestemmelserne i Rådets direktiv 2014/107/EU[41] eller bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU[42], alt efter hvad der er relevant, eller af tilsvarende lovgivning i en tredjelandsjurisdiktion, der ikke er opført i bilag I til EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner eller i tabel I i bilaget til delegeret forordning (EU) 2016/1675.

2. De finansielle formidlere underretter straks den kompetente myndighed i medlemsstaten om eventuelle ændringer af de oplysninger, der gives i henhold til litra a)-c).

Artikel 8

Sletning fra det nationale register

1. Medlemsstaterne sletter enhver certificeret finansiel formidler fra det nationale register, hvis den pågældende formidler:

(a) anmoder om sletning eller

(b) ikke længere opfylder betingelserne i artikel 7.

2. Medlemsstaterne kan slette enhver certificeret finansiel formidler fra det nationale register, hvis de konstaterer, at vedkommende gentagne gange og forsætligt har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til et af følgende:

(a) nærværende direktiv

(b) Rådets direktiv 2014/107/EU eller

(c) direktiv 2018/843/EU eller

(d) tilsvarende lovgivning i et tredjeland, hvor formidleren har skattemæssigt hjemsted.

3. En medlemsstat, der sletter en certificeret finansiel formidler fra sit nationale register, underretter straks alle de andre medlemsstater, der fører et nationalt register i overensstemmelse med artikel 5, herom.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den finansielle formidler, der er blevet slettet fra det nationale register efter stk. 1, registreres på ny, når der er blevet rettet op på den

---

41 Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1).

42 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43).

manglende overholdelse af dette direktiv, herunder betaling eller afvikling af eventuelle beløb, der er opstået som følge af den manglende overholdelse.

AFDELING 2

INDBERETNING

Artikel 9
Indberetningspligt

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at pålægge certificerede finansielle formidlere, der er registreret i deres nationale register, pligt til at indberette de oplysninger, der er nævnt i bilag II, til den kompetente myndighed hurtigst muligt efter registreringsdatoen, medmindre der foreligger en afviklingsinstruks for en del af en transaktion på registreringsdatoen, i hvilket tilfælde indberetningen vedrørende den pågældende transaktion finder sted hurtigst muligt efter afviklingen. Hvis der 20 dage efter registreringsdatoen stadig ikke er sket afvikling for en del af transaktionen, foretager den certificerede finansielle formidler inden for fem kalenderdage indberetning med angivelse af den del af transaktionen, der stadig skal afvikles.

2. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at certificerede finansielle formidlere ikke skal indberette de oplysninger, der er nævnt i bilag II, afsnit E, hvis det samlede udbytte, der udbetales til den registrerede ejer af dennes aktiepost i en virksomhed, ikke overstiger 1 000 EUR.

3. De medlemsstater, der vælger at anvende et nationalt register i overensstemmelse med artikel 5 i forbindelse med rentebetalinger, pålægger de certificerede finansielle formidlere en pligt til at indberette de oplysninger, der er nævnt i bilag II, dog undtagen de oplysninger, der er nævnt i bilagets afsnit E.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de elektroniske standardformularer, herunder sprogordninger, og kravene til de kommunikationskanaler, der anvendes til indberetning af oplysningerne i bilag II. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18.

5. Medlemsstaterne pålægger de certificerede finansielle formidlere, der er registreret i det nationale register, pligt til at opbevare dokumentation til støtte for de indberettede oplysninger i fem år samt til at give adgang til eventuelle yderligere oplysninger såvel som til deres lokaler med henblik på revision, og de pålægger dem ligeledes en pligt til at slette eller anonymisere eventuelle personoplysninger i denne dokumentation, så snart revisionen er afsluttet og senest fem år efter indberetningen.

AFDELING 3

ORDNINGER FOR LEMPELSE

Artikel 10
Anmodning om lempelse ved kilden eller om hurtig tilbagebetaling

1. Medlemsstaterne pålægger en certificeret finansiel formidler, der forvalter investeringskontoen for en registreret ejer, der modtager udbytte- eller

rentebetalinger, at anmode om lempelse efter artikel 12 og/eller artikel 13 på vegne af den registrerede ejer, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

(a) den registrerede ejer har bemyndiget den certificerede finansielle formidler til at anmode om lempelse på sine vegne, og

(b) den certificerede finansielle formidler har kontrolleret og fastlagt den registrerede ejers ret til lempelse i overensstemmelse med artikel 11. Kontrollen kan omfatte en risikovurdering, der tager hensyn til kreditrisikoen og risikoen for svig.

2. Uanset stk. 1 yder medlemsstaterne ikke lempelse efter de ordninger, der er fastsat i artikel 12 og 13, i forbindelse med en anmodning, hvor:

(a) der er udbetalt udbytte af en offentligt handlet aktie, som den registrerede ejer har erhvervet inden for to dage før ex-udbyttedatoen

(b) udbyttebetalingen for det værdipapir, som anmodningen om lempelse vedrører, er knyttet til et finansielt arrangement, som ikke er blevet afviklet eller ikke er udløbet eller på anden måde afsluttet på ex-udbyttedatoen.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne udelukke anmodninger om lempelse efter artikel 12 og 13, når:

(a) mindst én af de finansielle formidlere i værdipapirbetalingskæden ikke er en certificeret finansiel formidler, og en efterfølgende certificeret finansiel formidler i kæden ikke har givet den kompetente myndigheder de oplysninger, som den finansielle formidler skal indberette i henhold til dette direktiv, hvis den var en certificeret finansiel formidler, eller

(b) der anmodes om fritagelse for kildeskat.

Artikel 11

Due diligence-kontrol af den registrerede ejers ret til lempelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at den certificerede finansielle formidler, der på vegne af en registreret ejer anmoder om lempelse efter artikel 12 og/eller 13, indhenter en erklæring fra den registrerede ejer om, at vedkommende:

(a) er den retmæssige ejer af udbyttet eller renterne som defineret i kildemedlemsstatens nationale lovgivning, og

(b) ikke er involveret i et finansielt arrangement knyttet til den underliggende offentligt handlede aktie, som ikke er blevet afviklet eller ikke er udløbet eller på anden måde afsluttet på ex-udbyttedatoen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at certificerede finansielle formidlere, der på vegne af en registreret ejer anmoder om lempelse efter artikel 12 og/eller 13, kontrollerer:

(a) den registrerede ejers digitale attest for skattemæssigt hjemsted og/eller passende bevis for skattemæssigt hjemsted i et tredjeland

(b) den registrerede ejers erklæring og skattemæssige hjemsted i forhold til oplysningerne i de internationale kontrolmekanismer, som den certificerede finansielle formidler benytter til at opfylde sine forpligtelser vedrørende

hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i henhold til direktiv (EU) 2015/849[43] eller tilsvarende oplysninger, der kræves i tredjelande

(c) den registrerede ejers ret til en bestemt nedsat kildeskattesats i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem kildemedlemsstaten og de jurisdiktioner, hvor den registrerede ejer er skattemæssigt hjemmehørende, eller specifik national lovgivning i kildemedlemsstaten

(d) ved en udbyttebetaling og på grundlag af de oplysninger, som den certificerede finansielle formidler har adgang til, muligheden for at der foreligger et finansielt arrangement, der ikke er blevet afviklet eller ikke er udløbet eller på anden måde afsluttet på ex-dividendedagen, medmindre det udbytte, der udbetales til den registrerede ejer for hver gruppe af identiske aktier, som vedkommende besidder, ikke overstiger 1 000 EUR.

3. Medlemsstaterne sikrer, at certificerede finansielle formidlere råder over passende procedurer til at udføre kontrol i overensstemmelse med stk. 2.

Artikel 12

Ordning for skattelempelse ved kilden

Medlemsstaterne kan give certificerede finansielle formidlere, der forvalter en registreret ejers investeringskonto, beføjelse til at anmode om skattelempelse ved kilden på vegne af den registrerede ejer i overensstemmelse med artikel 10 ved fremsættelse af følgende oplysninger til kildeskatteagenten:

(a) den registrerede ejers skattemæssige hjemsted og

(b) den kildeskattesats, der anvendes på betalingen i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller specifik national lovgivning.

Artikel 13

Ordning for hurtig tilbagebetaling

1. Medlemsstaterne kan give visse certificerede finansielle formidlere, der forvalter en registreret ejers investeringskonto, beføjelse til at anmode om hurtig tilbagebetaling af den overskydende kildeskat på vegne af den registrerede ejer i overensstemmelse med artikel 10, forudsat at oplysningerne i stk. 3 i nærværende artikel gives hurtigst mulig efter betalingsdatoen og senest 25 kalenderdage efter datoen for udbetalingen af udbyttet eller renterne.

2. Medlemsstaterne behandler en tilbagebetalingsanmodning, der er indgivet i overensstemmelse med stk. 1, senest 25 kalenderdage efter datoen for en sådan anmodning eller fra den dato, hvor indberetningskravene i henhold til dette direktiv er blevet opfyldt af alle relevante certificerede finansielle formidlere, alt efter hvilken dato der er den seneste. Efter den 25. dag anvender medlemsstaterne morarenter på tilbagebetalingsbeløbet for hver dags forsinkelse, jf. artikel 14.

[43] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

3. En certificeret finansiel formidler, der anmoder om hurtig tilbagebetaling, giver den relevante medlemsstat følgende oplysninger:

   (a) oplysninger til identifikation af udbytte- eller rentebetalingen, jf. bilag II, afsnit B

   (b) retsgrundlaget for den gældende kildeskattesats og det samlede overskydende beløb, der skal tilbagebetales

   (c) den registrerede ejers skattemæssige hjemsted

   (d) den registrerede ejers erklæring, jf. artikel 11.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de elektroniske standardformularer, herunder sprogordninger, og kravene til de kommunikationskanaler, der anvendes til indgivelse af anmodninger efter denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18.

Artikel 14
Morarenter

Medlemsstaterne pålægger i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, renter til en sats svarende til den rente eller det tilsvarende gebyr, medlemsstaten pålægger registrerede ejere ved for sen betaling af indkomstskat, eller, hvis de pågældende medlemsstaters lovgivning ikke indeholder en sådan bestemmelse, svarende til den korte eurorente plus 50 basispoint eller den tilsvarende rente, der anvendes af medlemsstatens centralbank, plus 50 basispoint, hvis de ikke deltager i den europæiske valutakursmekanisme.

Artikel 15
Standardordning for tilbagebetaling

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at såfremt artikel 12 og 13 ikke finder anvendelse på udbytte, fordi betingelserne i dette direktiv ikke er opfyldt, skal en registreret ejer eller dennes bemyndigede repræsentant, som anmoder om tilbagebetaling af overskydende kildeskat indeholdt af sådant udbytte, som minimum give de oplysninger, der kræves efter bilag II, afsnit E, medmindre det samlede udbytte, der udbetales til den registrerede ejer af dennes aktiepost i en virksomhed, ikke overstiger 1 000 EUR, og medmindre disse oplysninger allerede er blevet givet i overensstemmelse med betingelserne i artikel 9.

Artikel 16
Civilretligt ansvar

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at hvis en certificeret finansiel formidler undlader at opfylde sine forpligtelser efter artikel 9, 10, 11, 12 og 13, enten forsætligt eller uagtsomt, kan den certificerede finansielle formidler holdes ansvarlig for hele eller en del af medlemsstatens tabte kildeskatteindtægter i forbindelse med en anmodning efter artikel 12 eller 13.

Artikel 17

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. De pågældende sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 18

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011[44].

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 19

Evaluering

1. Efter ikrafttrædelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv undersøger og evaluerer Kommissionen anvendelsen af dette direktiv hvert femte år. Senest den 31. december 2031 og derefter hvert femte år fremsendes der en rapport om evalueringen af direktivet, herunder med en redegørelse for et eventuelt behov for ændring af visse bestemmelser deri, til Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen relevante oplysninger til evalueringen af direktivet med henblik på at forbedre procedurerne for lempelse af kildeskat og nedbringe tilfældene af dobbeltbeskatning samt bekæmpe skattemisbrug i overensstemmelse med stk. 3.

3. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter, hvilke oplysninger medlemsstaterne skal fremsende i forbindelse med evalueringen samt formatet og betingelserne for meddelelsen af disse oplysninger.

4. Oplysninger, der videregives til Kommissionen i medfør af stk. 2, behandles fortroligt af Kommissionen i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for Unionens institutioner.

5. Oplysninger, der videregives til Kommissionen af en medlemsstat i medfør af stk. 2, og enhver rapport eller ethvert dokument, som Kommissionen udarbejder under anvendelse af sådanne oplysninger, kan videresendes til andre medlemsstater. De videresendte oplysninger er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til national ret i den medlemsstat, der modtager dem.

---

[44] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Artikel 20

Beskyttelse af personoplysninger

1. Medlemsstaterne begrænser kun den registreredes rettigheder i henhold til artikel 15-19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[45], i det omfang og så længe det er strengt nødvendigt for deres kompetente myndigheder til at afbøde risikoen for skattesvig, skatteunddragelse eller skatteundgåelse i medlemsstaterne, navnlig ved at kontrollere, at der anvendes en korrekt kildeskattesats for den registrerede ejer, eller ved at kontrollere, at den registrerede ejer modtager lempelse, hvis vedkommende har ret hertil, inden for en rimelig frist.

2. Ved behandlingen af personoplysninger betragtes certificerede finansielle formidlere og medlemsstaternes kompetente myndigheder som dataansvarlige, jf. artikel 4, stk. 7, i forordning (EU) 2016/679, for så vidt angår deres respektive aktiviteter i henhold til dette direktiv.

3. Oplysninger, herunder personoplysninger, der behandles i henhold til dette direktiv, opbevares kun så længe, det er nødvendigt for at opfylde direktivets formål, i overensstemmelse med hver enkelte dataansvarliges nationale regler om forældelsesfrister, dog under alle omstændigheder højst 10 år.

Artikel 21

Underretning

En medlemsstat, der opretter og fører et nationalt register i henhold til artikel 5, underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom samt om eventuelle efterfølgende ændringer af reglerne for et sådant register. Kommissionen offentliggør disse oplysninger i *Den Europæiske Unions Tidende* og ajourfører dem, hvis det er nødvendigt.

Artikel 22

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2026 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

   De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2027.

   Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 23

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

---

[45] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Artikel 24
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Nyt EU-system til undgåelse af dobbeltbeskatning og forebyggelse af skattemisbrug på området for kildeskat, det såkaldte Faster-initiativ ("Faster and Safer Tax Excess Relief").

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Skattepolitik.

1.3. Forslaget/initiativet vedrører

En ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

1) Fremme af grænseoverskridende investeringer i EU ved at give skatteyderne reel og effektiv adgang til skattefordele, der følger af dobbeltbeskatningsoverenskomster og EU-direktiver.

2) Forebyggelse af skattemisbrug på kildeskatteområdet.

3) Økonomiske fordele

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

1) Afkortning af den tid, det tager at yde lempelse for eller tilbagebetale overskydende kildeskat.

2) Sikring af, at finansielle formidlere overholder kundelegitimationskravene og rapporterer herom til skattemyndighederne.

3) Forebyggelse af misbrug på kildeskatteområdet (Cum-Ex og Cum-Cum).

4) Udstyre medlemsstaternes skattemyndigheder med værktøjer til at håndtere procedurerne for tilbagebetaling/lempelse ved kilden på en sikker og rettidig måde.

5) Forslagets indvirkning på økonomien.

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

De fastsatte frister i forslaget vil sikre, at tilbagebetaling af kildeskat vil ske hurtigere, eller at en eventuel lavere gældende kildeskattesats vil finde anvendelse på betalingstidspunktet. Indberetningsforpligtelserne vil sikre, at oplysninger indberettes til skattemyndighederne for at give mulighed for større gennemsigtighed, og at sådanne oplysninger anvendes effektivt til at bekæmpe skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse i forbindelse med ordninger for tilbagebetaling/lempelse af kildeskat i EU, samtidig med at systemets effektivitet sikres. Et sekundært mål er at have en positiv indvirkning på økonomiske indikatorer såsom BNP, lønninger og beskæftigelse.

1.4.4. Resultatindikatorer

Specifik målsætning	**Indikatorer**	**Måleværktøjer**
Afkortning af den tid, det tager at yde lempelse for eller tilbagebetale overskydende indeholdt skat.	Hvorvidt betalingsdagene for tilbagebetaling af kildeskat er i overensstemmelse med de fastsatte betalingsfrister i forslaget, og hvis det er relevant, at der betales morarenter til investorer for forsinket tilbagebetaling.	Årlige data, der skal indberettes til Kommissionen af kildemedlemsstaterne.
Sikring af, at certificerede finansielle formidlere overholder kundelegitimationskravene og rapporteringsforpligtelserne.	Medlemsstatens overvågningsaktiviteter for at sikre, at finansielle formidlere i EU overholder reglerne (i den medlemsstat, hvor de er registreret i det nationale register) og finansielle formidlere uden for EU (efter medlemsstat, hvor de er registreret).	Årlig rapport, som den medlemsstat, i hvis nationale register den finansielle formidler er registreret, skal indsende.
Forebyggelse af skattemisbrug.	Kildemedlemsstatens årlige vurdering af nytten af data indberettet af formidlere/kildeskatteagenter med hensyn til faktisk at opdage og forebygge skattemisbrug. Vurderingen vil omfatte anvendelse af og fordele (antal tilfælde af misbrug og dermed forbundne beløb) af indberettede data til afsløring og bekæmpelse af skattemisbrug (Cum/Ex og Cum/Cum).	Årlig vurdering, der skal indberettes til Kommissionen af kildemedlemsstaterne.
Udstyre medlemsstaternes skattemyndigheder med værktøjer til at håndtere procedurerne for tilbagebetaling/lempelse ved kilden på en sikker måde.	Nøjagtighed og fuldstændighed af oplysninger indberettet af finansielle formidlere/kildeskatteagenter til kildemedlemsstatens skatteforvaltning. Kildemedlemsstatens årlige vurdering af håndhævelsen af ansvarsfordelingsreglerne på nationalt plan.	Årlig vurdering, der skal indberettes til Kommissionen af kildemedlemsstaterne.

Forslagets indvirkning på EU-økonomien.	En vurdering af forslagets økonomiske virkninger for BNP, investeringer, lønninger og beskæftigelse. Denne vurdering vil omfatte den datakilde og metode, der er anvendt i JRC's undersøgelser i bilag 4 til den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget, herunder CPIS-sikkerhedsundersøgelsen på tværs af grænserne.	En årlig vurdering, der skal foretages af Kommissionen.

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Kommissionen skal træffe følgende foranstaltninger til gennemførelse af initiativet: 1) yde teknisk støtte til gennemførelsen af systemet til udstedelse af eTRC og (2) udforme rammen for de finansielle formidleres indberetnings- og anmodningsformularer til medlemsstaterne.

eTRC vil blive udstedt med et elektronisk segl og være i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked (eIDAS-forordningen). På et senere tidspunkt vil medlemsstaterne overveje at indføre en verifikationsproces ved hjælp af verificerbare akkreditiver, hvis EU's tekniske krav er opfyldt. Det forventes, at eTRC og verifikationsprocessen vil være på plads senest 18 måneder efter direktivets vedtagelse.

Kommissionen vil skulle tilbyde et register over betroede udstederes offentlige nøgler (idet det antages, at offentlige nøgler skal ændres regelmæssigt) med henblik på medlemsstaternes gennemførelse af eTRC.

Kommissionen vil desuden støtte et teknisk udvalg i forbindelse med eventuelle ændringer af et teknisk grundlag for den digitale attest for skattemæssigt hjemsted eller nye tekniske udviklinger.

Finansielle formidlere, der er omfattet af forslagets anvendelsesområde, skal indberette til medlemsstaterne om udbytte udbetalt på offentligt handlede aktier og/eller renter betalt på offentligt handlede obligationer. De oplysninger, der skal indberettes, er fastsat i forslaget. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende indholdet af de oplysninger, der skal indberettes. Endvidere vil Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt fastlægge standardiserede elektroniske formularer baseret på xml eller et tilsvarende format, herunder sprogordninger, til indberetning af oplysningerne. Kommissionen vil også præcisere kravene til de kommunikationskanaler/protokoller for de indberetningssystemer, der vil være nødvendige for, at finansielle formidlere kan udveksle oplysninger med medlemsstaternes skattemyndigheder inden for forslagets anvendelsesområde.

1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

For at strømline proceduren for lempelse/tilbagebetaling af overskydende kildeskat og sikre hurtigere tilbagebetaling af kildeskat er det at foretrække at undgå et kludetæppe af krav, der ensidigt gennemføres af forskellige medlemsstater ved hjælp af forskellige procedurer.

Ved at indføre et standardindberetningssystem, der er fælles for hele EU, vil alle medlemsstater have fuld gennemsigtighed i udbytte- og rentebetalingskæden, hvilket ikke er tilfældet i øjeblikket. De indsamlede data vil bidrage til at identificere og forebygge misbrug af skattelempelser/refusion (Cum/Ex og Cum/Cum).

En løsning på EU-plan, der vil digitalisere og harmonisere centrale elementer i procedurerne for skattelempelser, samtidig med at proportionalitetsprincippet overholdes, forventes at mindske den administrativ byrde og dermed skabe tids- og omkostningsbesparelser for skatteforvaltninger, investorer og finansielle formidlere.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Initiativet er en ny mekanisme på EU-plan. Kun et meget begrænset antal medlemsstater har til dato indført ordninger for hurtig tilbagebetaling, og disse har haft problemer med deres gennemførelse.

I øjeblikket er de finansielle formidleres indberetning af oplysninger begrænset og indberettes normalt kun af værdipapirudstederen/kildeskatteagenten i den finansielle kæde og ikke af andre finansielle formidlere. Initiativet vil sikre fuld gennemsigtighed i forbindelse med udbytte- og rentebetalinger i den finansielle kæde for at identificere og forhindre misbrug af skattelempelser/tilbagebetalinger.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Dette direktiv afspejler et af de tiltag, der er fastlagt i handlingsplanen for retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien og handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen 2.0.

Sikring af en retfærdig beskatning kræver forebyggelse af skattemisbrug. Forslaget vil anvende lignende procedurer, ordninger og IT-værktøjer, der allerede er etableret eller er under udvikling inden for rammerne af DAC.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Kommissionen vil bistå medlemsstaterne med gennemførelsen af eTRC, herunder løbende teknisk støtte. Desuden er der behov for løbende støtte fra Kommissionen til medlemsstaterne til gennemførelse og overvågning af rammerne for indberetningsordningerne for finansielle formidlere. De relevante omkostninger vil blive finansieret over EU-budgettet.

Ellers vil det være op til medlemsstaterne at gennemføre de påtænkte foranstaltninger.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

– **X Ubegrænset varighed**

iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)

– **X Direkte forvaltning** ved Kommissionen

X i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

☐ i forvaltningsorganerne

– ☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

– ☐ **Indirekte forvaltning** ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

☐ offentligretlige organer

☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Kommissionen vil sikre, at der er indført ordninger til overvågning og evaluering af interventionens funktionsmåde og vurdere den i forhold til de vigtigste politiske mål.

Medlemsstaterne vil hvert år indsende data til Kommissionen med henblik på de oplysninger, der er skitseret i ovenstående tabel, om resultatindikatorer, der vil blive anvendt til at overvåge overholdelsen af direktivet. Da der foreligger overvågningsdata, og hvis det skønnes hensigtsmæssigt, vil Kommissionen vurdere nogle af funktionerne i overensstemmelse med den tekniske støtte til eTRC og gennemførelsesretsakten for indberetningssystemet.

Fem år efter gennemførelsen af direktivet vil der blive foretaget en evaluering, som vil gøre det muligt for Kommissionen at gennemgå resultaterne af politikken med hensyn til dens mål samt de samlede virkninger med hensyn til at forbedre ordningerne for tilbagebetaling/lempelse af kildeskat i EU og også med hensyn til forebyggelse af misbrug af kildeskat.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Gennemførelsen af initiativet vil afhænge af de kompetente myndigheder (skattemyndighederne) i medlemsstaterne. De vil være ansvarlige for finansieringen af deres egne nationale systemer, herunder gennemførelsen af eTRC, og oprettelsen af nationale systemer til modtagelse af indberetninger og anmodninger fra finansielle formidlere.

Kommissionen vil finansiere den tekniske bistand til eTRC og etableringen på EU-plan af rammerne for indberetningssystemerne og anmodningsformularerne.

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Med henblik på at sikre, at tilbagebetalinger af indeholdt kildeskat tilbagebetales/lempes inden for fristerne, skal medlemsstaterne hvert år indberette statistiske oplysninger til Kommissionen om, hvor mange overskydende beløb i forbindelse med tilbagebetaling/lempelse af beløb, der er blevet tilbagebetalt/frigjort inden for tidsfristerne, og hvor mange der overskrider tidsfristerne. For sidstnævnte skal der gives en begrundelse. Desuden vil medlemsstaterne uden begrundelse skulle betale morarenter til skatteyderen ved for sen tilbagebetaling ud over tidsfristerne.

Hvad angår de certificerede finansielle formidlere, der er registreret i de nationale registre, og disses overholdelse af reglerne forelægger medlemsstaterne

Kommissionen en årlig rapport om de revisioner og aktiviteter, de har foretaget for at sikre, at deres finansielle formidlere opfylder deres forpligtelser i henhold til direktivet, herunder indberetningsforpligtelser. Endvidere holdes finansielle formidlere ansvarlige for misligholdelse af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv, hvis deres adfærd har medført tab af skatteindtægter.

Medlemsstaterne skal hvert år forelægge Kommissionen en rapport om anvendelsen af de data, der indberettes i henhold til direktivet, med henblik på at opdage og bekæmpe misbrug af lempelser/tilbagebetaling af overskydende kildeskat.

Hovedelementerne i kontrolstrategien er:

Indkøbskontrakter

Finansforordningens kontrolprocedurer for indkøb: Alle indkøbskontrakter indgås i henhold til Kommissionens tjenestegrenes sædvanlige kontrolprocedure for betalinger under hensyntagen til kontraktlige forpligtelser og krav om forsvarlig finansforvaltning og almindelig forvaltning. Forholdsregler mod svig (kontrol, rapporter osv.) indgår i alle kontrakter, som indgås mellem Kommissionen og støttemodtagere. Der udarbejdes detaljerede programbetingelser, som udgør grundlaget for hver enkelt kontrakt. Godkendelsesproceduren følger strengt TAXUD TEMPO's metode: Foranstaltningerne gennemgås, ændres om nødvendigt og accepteres (eller afvises) udtrykkeligt. Fakturaer betales aldrig uden et "godkendelsesbrev".

Teknisk kontrol i forbindelse med indkøb

GD TAXUD kontrollerer de leverede ydelser og overvåger operationer og tjenester, der udføres af kontrahenter. Generaldirektoratet udfører også jævnligt kvalitets- og sikkerhedsrevision af deres kontrahenter. I forbindelse med kvalitetskontrollerne sikres det, at de processer, som kontrahenterne rent faktisk anvender, overholder regler og procedurer i deres kvalitetsprogrammer. Sikkerhedsrevisioner sætter fokus på specifikke processer, procedurer og konstruktioner.

GD TAXUD udfører ud over ovennævnte kontroller traditionel finanskontrol.

Forudgående verifikation af forpligtelser

Alle GD TAXUD's forpligtelser kontrolleres af lederen af økonomiafdelingen og HR-afdelingen. Derfor omfattes 100 % af forpligtelserne af den forudgående verifikation. Proceduren giver stor sikkerhed for, at transaktionerne er lovlige og formelt rigtige.

Forudgående verifikation af betalinger

100 % af betalingerne verificeres forudgående. Desuden udvælges mindst én betaling (fra alle udgiftskategorier) pr. uge tilfældigt til ekstra forudgående verifikation. Denne udføres af lederen af økonomiafdelingen og HR-afdelingen. Der er ikke noget mål med hensyn til dækning, idet formålet med verifikationen er at foretage stikprøver for at kontrollere, om alle betalinger er foretaget i overensstemmelse med bestemmelserne. De øvrige betalinger behandles dagligt i overensstemmelse med gældende regler.

Erklæringer fra de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede

Alle de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede underskriver erklæringer, hvori de giver deres støtte til den årlige aktivitetsrapport for det pågældende år. Disse erklæringer dækker foranstaltningerne i programmet. Den ved

subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede erklærer, at foranstaltningerne i forbindelse med budgetgennemførelsen er udført i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, at forvaltningen og de indførte kontrolsystemer har givet tilstrækkelig sikkerhed for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed, og at risiciene i tilknytning til disse foranstaltninger er blevet grundigt kortlagt og rapporteret, samt at der er gennemført modvirkende foranstaltninger.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

De etablerede kontrolforanstaltninger gør det muligt for GD TAXUD at opnå tilstrækkelig sikkerhed for kvaliteten og den formelle rigtighed af udgifterne og mindske risikoen for manglende overholdelse. Foranstaltningerne i ovennævnte kontrolstrategi mindsker de potentielle risici til under målet på 2 % og når ud til alle støttemodtagere. Eventuelle ekstraforanstaltninger for yderligere at nedbringe risikoen ville medføre uforholdsvis store omkostninger og er derfor ikke planlagt. De samlede omkostninger, der skal til for at gennemføre ovennævnte kontrolstrategi — for alle udgifter under Fiscalis-programmet — er begrænset til 1,6 % af de samlede indgåede betalinger. Det samme forventes at være tilfældet for dette initiativ. Programmets kontrolstrategi begrænser risikoen for manglende overholdelse til næsten nul og står til enhver tid i et rimeligt forhold til de aktuelle risici.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage undersøgelser, herunder kontrol på stedet, i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/964, for at fastslå, om der har været tale om svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt finansieret i henhold til denne forordning.

3. FORSLAGETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1 Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer: 03 04 0100	OB/IOB[46].	fra EFTA-lande[47]	fra kandidatlande[48]	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
1 - Indre marked, innovation og digitalt	Forbedring af skattesystemernes virkemåde	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

46 OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.
47 EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.
48 Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2 Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer 1	Det indre marked, innovation og det digitale område

GD: TAXUD			2023	2024	2025	2026	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			**I ALT**
• Aktionsbevillinger										
Budgetpost[49] 03.04.01	Forpligtelser	(1a)	0,150	0,400	0,200	0,330	0,180			**1,26**
	Betalinger	(2a)		0,150	0,400	0,200	0,330	0,180		**1,26**
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)								
	Betalinger	(2b)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[50]										
Budgetpost		(3)								
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1a+1b +3	0,150	0,400	0,200	0,330	0,180			**1,26**

[49] Ifølge den officielle budgetkontoplan.

[50] Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

DG TAXUD	Betalinger	=2a+2b +3		0,150	0,400	0,200	0,330	0,180		**1,26**

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	**7**	"Administrationsudgifter"

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i bilaget til finansieringsoversigten (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027	**I ALT FFR for 2021-2027**
GD: TAXUD							
• Menneskelige ressourcer		0,118	0,157	0,157	0,063	0,016	**0,511**
• Andre administrationsudgifter		0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	**0,013**
I ALT GD TAXUD		0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	**0,524**

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	**0,524**

i mio. EUR (tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027	**I ALT FFR for 2021-2027**

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,272	0,561	0,359	0,395	0,197	**1,784**
	Betalinger	0,122	0,311	0,559	0,265	0,347	**1,604**

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme									

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ⇩			2023		2024		2025		2026		2027		2028		**I ALT**	
	RESULTATER															
	Type 51	Gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1[52]																
Specifikatio				0,150		0,100										**0,250**

51 Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

52 Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikt/specifikke mål".

Udvikling						0,300		0,200		0,150						**0,650**
Vedligehold										0,100		0,100		0,100		**0,300**
Support								0,020		0,020		0,020		0,020		**0,080**
Uddannelse								0,020								**0,020**
ITSM (infrastruktur, hosting, licenser						0,020		0,060		0,060		0,060		0,060		**0,260**
Subtotal for specifikt mål nr. 1				**0,150**		**0,420**		**0,300**		**0,330**		**0,180**		**0,180**		**1,560**
SPECIFIKT MÅL NR. 2																
- Resultat																
Subtotal for specifikt mål nr. 2																
I ALT				**0,150**		**0,420**		**0,300**		**0,330**		**0,180**		**0,180**		**1,560**

3.2.3 Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT**
UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme						
Menneskelige ressourcer	**0,118**	**0,157**	**0,157**	**0,063**	**0,016**	**0,511**
Andre administrationsudgifter	**0,004**	**0,004**	**0,002**	**0,002**	**0,001**	**0,013**
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme						
I ALT	**0,122**	**0,161**	**0,159**	**0,065**	**0,017**	**0,524**

uden for UDGIFTSOMRÅDE 7[53] i den flerårige finansielle ramme						
Menneskelige ressourcer						
Andre administrationsudgifter						
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme						

I ALT	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	**0,524**

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet,

[53] Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

3.2.3.1 Anslået behov for menneskelige ressourcer

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

		2023	2024	2025	2026	2027	**I alt**
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)		0,75	1	1	0,4	0,1	**3,25**
20 01 02 03 (i delegationerne)							
01 01 01 01 (indirekte forskning)							
01 01 01 11 (direkte forskning)							
Andre budgetposter (angiv nærmere)							
• Eksternt personale (i årsværk)[54]							
20 02 01 (KA, UNE og V under den samlede bevillingsramme)							
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)							
XX 01 xx **yy zz** 55	- i hovedsædet						
	- i delegationerne						
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)							
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)							
Andre budgetposter (angiv nærmere)							
I ALT		**0,75**	**1**	**1**	**0,4**	**0,1**	**3,25**

Overslag angives i årsværk

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Forberedelse af møder og korrespondance med medlemsstater, arbejde med formularer, IT-formater og centralregistret. Indsættelse af kontraktansatte udefra til at arbejde på IT-systemet.
Eksternt personale	Ikke relevant

[54] KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer og JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

[55] Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4 Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

☒ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Gør rede for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og de beløb, der er tale om. I tilfælde af omfattende omlægning gives oplysningerne i form af en exceltabel.

☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de beløb, der er tale om, og de instrumenter, der foreslås anvendt.

☐ kræver en revision af FFR

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

3.2.5 Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År **n**[56]	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3 Anslåede virkninger for indtægterne

☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

☐ for egne indtægter

☐ for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

[56] År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Erstat på lignende vis for de efterfølgende år.

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger[57]						
		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel …								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[57] Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.